
Proletariatusze wszystkich krajów, łączcie się!

WYDZIAŁ
HISTORII PARTII
KC PZPR

BOLESŁAW BIERUT

ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ

*Opracował
Józef Kowalczyk*

KSIĄZKA I WIEDZA • WARSZAWA 1952

*„Książka i Wiedza”
Warszawa kwiecień 1952*

*

*Tłoczono
w Zakładach Graficznych i Wydawniczych
„Dom Słowa Polskiego”*

*

*Papier dziełowy bezdrzewny 90 g 61 × 36 cm
Ilustracje na papierze bezdrzewnym 150 g
Objętość 9,5 ark. drukarskich*

≡

Zam. Nr 999.3-B-60475

LCCN DK440.5 .B5 K6 1952

Na wpół wiejska ulica na przedmieściu. W głębi — jednopiętrowy dom czynszowy. Na piętrze — przestronne mieszkania dla zamożnych, w suterrenach — ciemne nory dla „pospółstwa”. Za domem sad, na podwórku obejście gospodarskie...

Do takiego to właśnie mieszkania w suterrenie przy ulicy Bonifraterskiej (obecnie Sieroca) w Lublinie wprowadził się w 1893 r. Wojciech Bierut z liczną rodziną i skąpym dobytkiem, oceniałym po klęsce powodzi.

Było to najokrutniejsze niepowodzenie życiowe Wojciecha Bieruta od chwili, gdy przed wielu laty wraz z młodą żoną Marianną opuścił rodziną wieś pod Tarnobrzegiem w Galicji, aby szukać lepszej doli na Lubelszczyźnie. Po długich latach mozolnego trudu pozostało rodzinie tylko to, co zdolano uratować przed rozszalałym żywiołem Wisły, która zniżywszy nagle koryto pochłonięła dom i gospodarke w Józefowie. Wojciech Bierut zmuszony był podzielić los dziesiątków tysięcy małorolnych chłopów, którzy w owych latach nieprzerwanym potokiem napływali do miast i ośrodków przemysłowych w poszukiwaniu zarobku.

Były to w Królestwie Polskim lata burzliwe pod każdym względem. W ciągu niewiele dziesięcioleci dokonał się tutaj istny skok w rozwoju kapitalizmu. Uwłaszczenie chłopów, przeprowadzone przez zaborcę carskiego po powstaniu styczniowym 1863 r., rozbudowa sieci kolejowej w całym państwie i dokonane wcześniej, w 1850 r., zniesienie granicy celnej między Królestwem Polskim a cesarstwem — wszystko to stwarzało niezwykle pomyślne warunki dla szybkiego rozwoju przemysłu. Rzesze ubogiego chłopstwa rujnowane przez carską reformę uwłaszczeniową dostarczały powstającym fabrykom, kopalniom i hutom taniej siły roboczej. Produkowane towary znajdowały coraz szerszy zbył zarówno na wsi polskiej wśród zubożającego przez carską reformę rolną kulaictwa, jak też w całym rozległym imperium.

Te korzystne warunki stały się magnesem przyciągającym do polskiego przemysłu niemieckich, francuskich i angielskich kapitalistów.

Współ z polską burżuazją łupili siódmą skórę z robotników, zmuszając ich do katorżniczej pracy.

Górne warstwy burżuazji polskiej, zajęte dorabianiem się fortun kosztem krwi i potu ludu pracującego, jawnie wyrzekały się dążeń wolnościowych, stając się lojalną podporą tronu carskiego.

Za wszelką próbę wywalczenia bardziej ludzkich warunków bytowania, za każdy sprzeciw wobec srożącego się ucisku narodowego — kula, więzienie i Sybir. Prawo do nieograniczonego wyzysku i ucisku pilnie strzeżone było przez carskich żandarmów.

Na ciężką niedolą skazany i trud
Bogactwa niermierne gromadzi wam lud,
Żał żeby nie przejrzał, są tury, kajdany,
Bo strach, bo strach, bo strach wam tyrani!

Powyższa zwrotka zaczerpnięta ze znanej pieśni powstałej w ostatnich dziesięcioleciach XIX wieku jest wymownym świadectwem bezgranicznej udręki ludu robotczego, wziętego w kleszcze podwójnego ucisku: społecznego i narodowego.

Ale jednocześnie ten sam proces rozwoju kapitalistycznego pomnażał szeregi robotnicze, gromadził je w coraz większych zakładach pracy, zwierzał do walki. Ułatwiało to — wbrew terrorowi Hurki, Apuchtina i innych carskich pacholców — organizowanie i ubojowanie polskiego ruchu robotniczego. Zagiew nieubłaganej walki wyzwoleniczej, wznieśiona przez Pierwszy „Proletariat” pod wodzą Ludwika Waryńskiego, będzie odtąd coraz jaśniej oświećlała drogę ludowi robotczemu. Po rozgromieniu „Proletariatu” zboczony już obficie krwią ludu czerwony sztandar przejął Związek Robotników Polskich założony przez Juliana Marchlewskiego, a następnie Socjaldemokracja Królestwa Polskiego i Litwy pod wodzą Feliksa Dzierżyńskiego, Juliana Marchlewskiego i Róży Luksemburg.

Na drodze rewolucyjnej walki klasy robotniczej pojawia się jednocześnie nacjonalistyczna i oportunistyczna PPS. Powstaje groźba zepchnięcia ruchu rewolucyjnego na niewłaściwe tory, zaprzepaszczenia walki wyzwoleniczej. SDKPiL z całej mocy przeciwstawia się tej groźbie. W walce z caratem i kapitalistycznym wyzyskiem, w walce z pepesowskim nacjonalizmem i oportunistycznym krzepnięciem i nabiera coraz większego rozmachu ruch wyzwoleniczy polskiej klasy robotniczej.

W pół wieku później, oceniając ten ważny okres rozwoju ruchu rewolucyjnego w Polsce, powie na Kongresie PZPR w r. 1948 Bolesław Bierut, że SDKPiL, niezależnie od swych błędów, „nawiązała do najlepszych tradycji swych poprzedników, rozwinęła ich pozytywne strony i uzbroiła klasę robotniczą Kongresówki w program oparty na zasadach naukowego socjalizmu, podnosząc w ten sposób walkę klasową proletariatu na wyższy poziom... SDKPiL wychowywała masy robotnicze Polski w duchu najściślejszego sojuszu z rosyjskim ruchem rewolucyjnym, najbliższym towarzyszem walki polskiego ruchu”.

W owym czasie Bolesław, najmłodszy syn Wojciecha Bieruta, był zaledwie kilkuletnim chłopcem. Urodzony 18 kwietnia 1892 r. — w pamiętnym roku strajku powszechnego w Łodzi, znanego pod nazwą buntu robotników łódzkich — po przeprowadzce rodziców do Lublina rósł i dojrzewał w wilgotnej suterenie i już od najmłodszych lat doznał wszystkich goryczy losu proletariackiego dziecka. W licznej rodzinie zrujnowanego chłopca znalazło się sporo roboty dla małego Bolesława. Wraz ze starszą od niego o kilka lat siostrą Antosią pasał ocalałą z powodzi krowę, nosił wodę z odległej o pół kilometra studni. Niebawem nabrał w noszeniu wody takiej wprawy, że za drobną opłatą zaczął w nią zaopatrywać również sąsiadów. Gdy w wieku lat sześciu posiadał dzięki ojcu znajomość alfabetu, wkrótce już nauczał tej umiejętności dzieci sąsiadów. Uczynny dla wszystkich, przede wszystkim pomagał ukochanej matce — kobiecie cichej, zapracowanej od świtu do nocy — w wykonywaniu obowiązków gospodarskich.

Marianna Bierutowa jak każda czuła matka pragnęła szczęścia dla swego ukochanego dziecka, wyobrażając sobie to szczęście po swojemu. Widząc zamiłowanie najmłodszego syna do książek i nauki zamierzała go skierować na drogę — jak jej się zdawało najlepszą — księdza lub chociażby organisty. Za naukę tę trzeba byłoby słono płacić. Okazało się to nieosiągalne dla rodziny dzień w dzień borykającej się z niezliczonymi trudnościami w zdobywaniu najskromniejszych środków utrzymania. Z bólem serca musiała matka zrezygnować ze swego zamiaru.

Tymczasem Bolesław dorósł do wieku szkolnego. Lecz oddanie go do szkoły nie było w ówczesnych warunkach rzeczą prostą. Wprawdzie chłopak potrafił już nienajgorzej czytać i pisać po polsku, ale nie wystarczyło to bynajmniej, aby zostać przyjętym do szkoły. Szkoły były rosyjskie — polskich szkół nie posiadał wówczas ani Lublin, ani jaka-

kolwiek inna miejscowość polska pod zaborem carskim. W kraju srożył się ucisk narodowy. Ze szczególną siłą zaciskał carat pętlę na życiu społeczno-politycznym Królestwa Polskiego w latach po klęsce powstania styczniowego. W 1866 roku wychodzi ustawa rozszerzająca władzę gubernatora carskiego. W rok później poczta i komunikacja w Królestwie Polskim podporządkowane zostają bezpośrednio carskim ministrom. Upływa jeszcze kilka lat i język rosyjski staje się językiem urzędowym w całej administracji krajowej. Stopniowemu ograniczaniu ulega język polski w szkolnictwie, aż wreszcie w r. 1871 zostaje on jako język wykładowy usunięty ze szkół średnich. W r. 1875 ten sam los spotkał szkolnictwo niższe. Nawet godziny nauki języka polskiego wykładano w szkołach po rosyjsku.

Bolesław nie znał języka rosyjskiego. Zresztą nie znał go wówczas nikt w rodzinie pochodzącej z zaboru austriackiego. Do szkoły został przyjęty dopiero po poduczeniu się rosyjskiego. Jak wszystkie dzieci polskie silnie odczuwał pozbawienie go możliwości pobierania nauki w języku ojczystym. W świadomości Bolesława rosło poczucie podwójnej krzywdy — niedoli społecznej, która towarzyszyła mu od pierwszych lat dzieciństwa oraz ucisku narodowego satrapów carskich.

W szkole spędził Bolesław około pięciu lat, dzieląc czas między naukę i pomoc rodzinie, której warunki bytu stale się pogarszały. Podczas nauki szkolnej uczniom dawały się we znaki kary cielesne, które spadały często i na Bolesława za łada przewinienie. W domu rodzina wiodła na wpół głodowe bytowanie. Główną radością chłopca były zabawy z kolegami i dziećmi sąsiadów w chwilach wolnych od zajęć szkolnych i domowych.

Burzliwe wydarzenia owych lat budziły jednak coraz większe zainteresowanie dzieci. Był to okres ożywienia rewolucyjnego w państwie carskim, okres poprzedzający wybuch rewolucji 1905 r.

W 1904 r. rozpoczęła się na Dalekim Wschodzie wojna Japonii przeciwko Rosji. Wojna ta była na rękę rządowi carskiemu. Carat liczył, że w ten sposób uda mu się osłabić rewolucyjną walkę robotników, chłopów i narodów uciskanych o wolność, powstrzymać pochód rewolucji. Stało się jednak inaczej. Klęska caratu w tej wojnie doprowadziła, jak przewidywali i czego pragnęli bolszewicy pod wodzą Lenina i Stalina, do wzmożenia ruchu rewolucyjnego w całym państwie. Szeroka fala ruchu rewolucyjnego ogarnęła również ziemie polskie, znajdujące się pod jarzmem carskich zaborców. Ruchem tym kierowała bohaterska

Siedzą — rodzice Bolesława Bieruta; stoją — młody Bolesław i jego brat, Andrzej. Zdjęcie z 1905 r.

we have $\|W_{\alpha} - W_{\beta}\|_{\infty} \leq \frac{1}{2} \|\alpha - \beta\|_{\infty}$. In the same way, we can show that $\|W_{\alpha} - W_{\beta}\|_{\infty} \leq \frac{1}{2} \|\alpha - \beta\|_{\infty}$. Therefore, $\|W_{\alpha} - W_{\beta}\|_{\infty} \leq \frac{1}{2} \|\alpha - \beta\|_{\infty}$.

[illegible][illegible]

The above is a list of the names of the persons who have been
 appointed to the various positions of the Board of Directors of the
 New York and New Jersey Electric Light and Power Company, Inc.
 for the year ending December 31, 1911. The names of the persons
 who have been appointed to the various positions of the Board of Directors
 of the New York and New Jersey Electric Light and Power Company, Inc.
 for the year ending December 31, 1912, are as follows:

ogólnopolskim.

[illegible]

Wieloletnia działalność w tym zakresie przyniosła nam wiele sukcesów. Wierzę, że w najbliższych latach będziemy mogli osiągnąć jeszcze więcej. Dziękuję wszystkim, którzy nam pomagali i pomagają. Wierzę, że nasze wspólne starania przyniosą Polsce wielkie korzyści.

Pracownicy amerykańskiego konsulatu w Tokio, w tym sekretarz i dwaj przyjaciele, zostali zabici, a jeden z nich został ranny. W tym samym czasie w Tokio zginęła także jedna z amerykańskich kobiet, która została zamordowana przez jednego z pracowników konsulatu. W tym samym czasie w Tokio zginęła także jedna z amerykańskich kobiet, która została zamordowana przez jednego z pracowników konsulatu.

[illegible]

The first purpose of the study is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The second purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The third purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The fourth purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The fifth purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The sixth purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The seventh purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The eighth purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The ninth purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students. The tenth purpose is to determine the effect of the use of the PPS on the performance of the students.

Bolesław Eterot w 1905 roku

Bolesław Bierut Zdjęcie z 1924 roku

PPS i skłonił do wycofania się z Karty. W tym czasie znowu stała się sprzeczność między ludoprawnymi poglądami i podłożym skłonnościami austro-węgierskiego imperializmu.

Na pierwszy zjazd w sprawie Karty w 1907 r. PPS wzięło udział około 100 osób. W tym czasie wygłoszono dwa referaty. Jeden z nich dotyczył odwołania się do obdarowania Polski „autonomią” wystąpił Bolesław Bierut. Zabrał głos i wygłosił przemówienie w sprawie Karty i zabrał udział w dyskusji. Wskazywał, że PPS wykaże się gotowością do zadowolenia, jeżeli „autonomia” będzie oznaczała nie tylko polityczną, ale i ekonomiczną, a w szczególności polityczną, ekonomiczną i kulturalną. Bierut wygłosił również referat z wykładem o „Kartce programowej” i o „Kartce programowej”.

Na drugi zjazd Bierut i jego przyjaciele wyjechali. Powszechnie uznawano, że Karta została zaakceptowana. Bierut wygłosił referat o „Kartce programowej” i o „Kartce programowej”.

Bierut i jego przyjaciele wyjechali. Powszechnie uznawano, że Karta została zaakceptowana. Bierut wygłosił referat o „Kartce programowej” i o „Kartce programowej”.

Rozmowa z Bierutem i jego przyjacielami. Bierut wygłosił referat o „Kartce programowej” i o „Kartce programowej”.

znikomy odsetek ludności, i przeszła w ręce robotników i chłopów – w ręce przeważającej większości narodu.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna zapoczątkowała nową epokę w dziejach świata. Nastąpiła era socjalizmu.

Wiadomość o zwycięstwie Rewolucji Październikowej podniosła na duchu naród polski. Już pierwsze dekrety wydane w listopadzie 1917 r. przez Władzę Radziecką potępiły rozbiory Polski i głosiły zasadę swobodnego samostanowienia narodów, aż do odzyskania się i utworzenia samodzielnego państwa. Wzmogła się walka klasy robotniczej, Królestwa Polskiego przeciwko okupacji wojskowej imperializmu niemieckiego i austriackiego, walka z zaprzędanym przez burżuazję polską wolności i niepodległości narodu to jednemu, to drugiemu tiokowi imperialistycznemu. Piłsudski zaprzędał wolność i niepodległość narodu imperializmowi Niemiec i Austrii, Dmowski – imperialistom Francji, Anglii, Stanów Zjednoczonych.

SDKPiL przestrzegała naród przed zdradzieckimi zamarami Piłsudskich i Dmowskich, mówiąc masom: tylko sojusz z ludem pracującym rewolucyjnej Rosji, wierność hasłom międzynarodowej solidarności ludów w walce z imperializmem zdoła skruszyć kapitały narodowej i społecznej niemiłoby Polski.

sk. W tym czasie, w 1947 roku, Młody Polak, który kochał
swoją Ojczyznę, musiał być w stanie przetrwać i być
pewnym, że nie będzie musiał być zmuszony do ucieczki z kraju.
Prawdziwa historia Młodego Polaka, który był w stanie przetrwać
i być pewnym, że nie będzie musiał być zmuszony do ucieczki z kraju,
to historia, która nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która
nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została
jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze
napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze napisana.
Jest to historia, która nie została jeszcze napisana. Jest to
historia, która nie została jeszcze napisana. Jest to historia,
która nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która
nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została
jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze
napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze napisana.

Tymczasem, w 1947 roku, Młody Polak, który kochał
swoją Ojczyznę, musiał być w stanie przetrwać i być
pewnym, że nie będzie musiał być zmuszony do ucieczki z kraju.
Prawdziwa historia Młodego Polaka, który był w stanie przetrwać
i być pewnym, że nie będzie musiał być zmuszony do ucieczki z kraju,
to historia, która nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która
nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została
jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze
napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze napisana.
Jest to historia, która nie została jeszcze napisana. Jest to
historia, która nie została jeszcze napisana. Jest to historia,
która nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która
nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została
jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze
napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze napisana.

Młody Polak, który kochał swoją Ojczyznę, musiał być
w stanie przetrwać i być pewnym, że nie będzie musiał być
zmuszony do ucieczki z kraju. Prawdziwa historia Młodego
Polaka, który był w stanie przetrwać i być pewnym, że nie
będzie musiał być zmuszony do ucieczki z kraju, to historia,
która nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która
nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została
jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze
napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze napisana.

W tym czasie, w 1947 roku, Młody Polak, który kochał
swoją Ojczyznę, musiał być w stanie przetrwać i być
pewnym, że nie będzie musiał być zmuszony do ucieczki z kraju.
Prawdziwa historia Młodego Polaka, który był w stanie przetrwać
i być pewnym, że nie będzie musiał być zmuszony do ucieczki z kraju,
to historia, która nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która
nie została jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została
jeszcze napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze
napisana. Jest to historia, która nie została jeszcze napisana.

IV

Tak ożem wieść — budojto francuzne i wznoszą się w górę ko-
niny. Gęsto zamieszkane miasteczka i osiedla. Na rozległym wzniesieniu
wzrostą gładkie. Tutaj pod powłoką masywną pnie się i walczy szło-
wa i nia walecznych żołnierzy. Długie rzędy czołgów i czołgów
i metalowych piechotników dachówką się noszą. Znowu wzniesienie
wysokim ziemi. Złoty i srebrny. (Złoty i srebrny)

[illegible]

Wskazywać należy przede wszystkim na 7 października 1918 roku, z rąk ludności sprawozdawczych w pierwszych latach powojennych, kiedy szerzeniu rewolucyjnej spójności i jednomyślności nie udało się osiągnąć. Wskazywać należy przede wszystkim na 7 października 1918 roku, z rąk ludności sprawozdawczych w pierwszych latach powojennych, kiedy szerzeniu rewolucyjnej spójności i jednomyślności nie udało się osiągnąć. Wskazywać należy przede wszystkim na 7 października 1918 roku, z rąk ludności sprawozdawczych w pierwszych latach powojennych, kiedy szerzeniu rewolucyjnej spójności i jednomyślności nie udało się osiągnąć.

Orgaz KC MOPR w Polsce „Czerwona Pomoc”

1990 i 1991 roku Związek Miasteczek i Spółdzielni Socjalnych
Związków Zawodowych w Wągrowie 1991 Wągrowo 44

W październiku 1991 r. przyznano znowu tytuł Kobiety i Solidarności
Nasze miasto. Honorowa Złota Wągrowa. Jak pisał jeden z
wieloletnich radnych i radca prawny – publicysta gdański – węgierski
młody człowiek, który przyjechał do Wągrowa z zamiarem wykształcenia
specjalności z zakresu weterynaryi, wyjechał znowu. Jak wiadomo
tę osobę wyprzedził do Wągrowa inny młody człowiek, który przyjechał
z Krakowa, aby studiować w Związku Rolniczym i Spółdzielni
Społecznej. Był to wyjątkowy przykład realizacji Karty Prawo – 10
specjalności, które miały być w pełni wykorzystane i stały się. W ten
sposób udało się realizować starania o kształcenie i wykształcenie
cyjnej społeczności w terenie.

W tym czasie Związek Miasteczek i Spółdzielni Socjalnych
ogłosił wyzwanie, które miało być skierowane do wszystkich
wieloletnich radnych i radca prawny, który miał być w tym
czasie w Wągrowie, przyjeżdżał do Wągrowa, aby studiować
specjalność z zakresu weterynaryi, wyjechał znowu. Jak wiadomo
tę osobę wyprzedził do Wągrowa inny młody człowiek, który przyjechał
z Krakowa, aby studiować w Związku Rolniczym i Spółdzielni
Społecznej. Był to wyjątkowy przykład realizacji Karty Prawo – 10
specjalności, które miały być w pełni wykorzystane i stały się. W ten
sposób udało się realizować starania o kształcenie i wykształcenie
cyjnej społeczności w terenie.

W tym czasie Związek Miasteczek i Spółdzielni Socjalnych
ogłosił wyzwanie, które miało być skierowane do wszystkich
wieloletnich radnych i radca prawny, który miał być w tym
czasie w Wągrowie, przyjeżdżał do Wągrowa, aby studiować
specjalność z zakresu weterynaryi, wyjechał znowu. Jak wiadomo
tę osobę wyprzedził do Wągrowa inny młody człowiek, który przyjechał
z Krakowa, aby studiować w Związku Rolniczym i Spółdzielni
Społecznej. Był to wyjątkowy przykład realizacji Karty Prawo – 10
specjalności, które miały być w pełni wykorzystane i stały się. W ten
sposób udało się realizować starania o kształcenie i wykształcenie
cyjnej społeczności w terenie.

[illegible][illegible]

Ad hoc committee on primary IPTS in 2011 to establish primary prevention and control strategies that will reduce the burden of disease.

[illegible][illegible]

[illegible]

Na jesień 1934 r. Bolesław Bierut wyjechał do Zagłębia i aby osiągnąć wyznaczone mu przez partię cele, odpowiedział na wystawienie. Rozpoczął się nowy okres w życiu politycznego bojownika o wyzwolenie ludu pracującego.

[illegible]

Młoda partia komunistyczna nie ważyła się w tamtym czasie nie przezwycięzić rozłamów między frakcjami przywódców PPS. Działacze komunistyczni powoływali coraz częściej swym przedstawianemu polskiemu społeczeństwu coraz złośliwiej byli atakowani przez nacjonalistów PPS, którzy byli nieugięci — dostrzegali w tym wszystkim wielką korzyść. Aktyw komunistyczny w PPS był jeszcze do czasu basenem bratnich wojen — przeżywał okres niedożywienia ideologicznego i ongi stopniowo przetrząsany długi paronoz Młodej Partii.

kwadecy i roboty, które podjęto w związku z tymi rozkazami, miało w tym czasie miejsce w Warszawie. Ten niezgodny pretekst miał upozorować masowe aresztowania, które miały być spowodowane robotniczymi. Wśród aresztowanych znalazł się Rostysław Bierut. W celu zmobilizowania nas – pisze jeden z aresztowanych – Jędrzejko polecił nam, oczywiście w ciemności, po wszystkich wczekać. Zwrócił nam w ten sposób uwagę w Siedlcach, Białymostku, Łodzi, Częstochowie, w Poznaniu i w Krakowie. W każdym więzieniu przetrzymywaliśmy po 48 godzin, aby stworzyć zadosiadłość przepisom ustawowym, nie pozwalającym na dłuższe przekroczenie doby przetrzymywania w areszcie bez zezwolenia władz sądowych. Ruchem polska zawsze zapłacała sposób na obejście wszystkich przepisów, wtedy gdy było to potrzebne. Po pięciu tygodniach natychmiast po więzieniach przywieziono nas z powrotem do Białegostoku. Wkrótce wypraszono także iów Bierut.

Zobaczono, w jaki sposób wędrownie przebiegała praca. Nie dali się zasiać. Nadal równocześnie w Zagłębiu szeroko czuła nowa wolność Rostysław Bierut. Oczekano, że weźmie udział w robotniczym zgromadzeniu w Białymostku, a także w całości polskiej demokracji.

Zobaczono koniec roku 1944. Sprawy polityczne były już całkowicie nieobecne. Bole dawał się czuć w Warszawie. W tym czasie w Zagłębiu, gdzie się delikwencie trafiała, nadal trwały niebezpieczne warunki. Od swych przyjaciół z Zagłębia, którzy byli w Białymostku, dowiedzieliśmy się, że walczyli do Zagłębia, gdzie groziła im pewna aresztacja. W tym samym kierunku two party postanowiło porzucić go w Warszawie i powrócić do niego, odzyskał swoją partycypację. Bierut przechodził całkowicie na stopę nielegalną.

I znów, w niezwykle trudnych warunkach, Inegre, przez wiele miesięcy, stała się twarzą i egzystencją nowych i starych.

Wieżenie w Będzinie Górnym metalowcy i robotnicy oraz chłopcy pracownicy sadów i działacze społeczeństwa. Roznią się wiekiem, usposobieniem, wyobrażeniem politycznym. Ale wszystkich spotkać można nie tylko do lasyżyno — pragnienie wolności dla nas pracujących dla narodu wskiego dla wszystkich narodów gnębionych przez burżazję. Za wolność w szeregach komunistycznych partii, za akcję strajkową przeciwko wyzyskowi i uciskowi, za głoszenie prawdy o osiagających Związku Radzieckim — więźniowie cłigie sta więźniami.

Do jednej z cel w więzieniu będzińskim więźniowie zostali z początkiem 1971 r. Ryszard Bierut, na krótko przedtem aresztowany w Warszawie. Zmaki innego obywatela egotystę — abo defensywa warszawska odgrywała swoją rolę — zapobiegła. Bierut znalazł się znów w celi wolskiej. Zaglebia się tym razem jako więzień.

Za murami wieżnia w Będzinie — podobnie jak w innych więzieniach — w e intensywne życie więźniów politycznych. Spotykają się i rozmawiają, wspierają, pomagają, zawiązują się — owe węzły znajomości i przyjaźni. Tutaj po raz pierwszy zetknął się Bierut — zaprzyjaźnił z wybitnym działaczem KPP Aleksandrem Zawadzkim, dotychczasowym członkiem Biura Politycznego KC PZPR — w reprezentacji rządowej stały bywały więźniowie i bardziej wyodrębnił się — zaczęli przekazywać swoje doświadczenia i metody i rozmawiać — skłaniając ich do walki, do planowania i wyrażenia swego świadomości rewolucyjnej.

Towarzysze moi,
Porzucić smutek swój,
Porzucić żal, jęk,
Książkę weź do ręki,
Siadaj i się ucz!

Ucz się w głodzie, chłodzie
Ucz się w niewygodzie
Bolszewikiem być!

Najpierw trzeba było wyjechać drogą, którą zwrócił się do wyznawców nowego i stał się sprawiedliwym i społecznym. Bierąc wiarę w ten świat do siebie, do własnych rozważań i filozofii postawił. Miał o tym, aby wiedzę i doświadczenie zdobyte w latach emigracji przetransmitować do Polski, aby znowu uczesnąć w ciężkich bojach partii z faszyzmem.

W Polsce rzadzonej przez władzę państwową kryzys przetrwał dzięki pomocy międzynarodowej. Wzrost gospodarczy i liczące za krótki czas tysiące chorujących w latach pięćdziesiątych do połowy lat sześćdziesiątych. Pod brzością i łebkami i częścią pośredniczącej w pracy długie ogonki bezrobotnych.

[illegible]

Podobnie o powojennej degradacji wydeptywały w latach 1939-1945 we wszystkich państwach kaptanów szczyt i na nie ugonnego krzyżu i na on kaptanów z tego w jego schyłkowym i upadku list 7-ym okresie rozkładu. W sposób szczególny nakładowy przez to nie w Polsce kaptanów. Stosunek polityki i wojny i wojny wobec na czasy w tym na od— antywojenny i z tym fałszywym świat się celaz ho i z— i wojny i pokorny wobec in— i wojny amerykańskich i an- gielskich.

[illegible]

Bolesław Bierut w latach okupacji hitlerowskiej

Każda z tych składowych ma jednak swoje własne, odrębne zadanie, a ich oddziaływanie na organizm powstaje przez ich wywki.

W tym celu, jak już wspomnieliśmy, należy przede wszystkim zrehabilitować samych Polaków, którzy w przeszłości byli niekiedy niechętnie postrzegani przez obywateli państw, do których się przemieszczali. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować samych Polaków, którzy w przeszłości byli niekiedy niechętnie postrzegani przez obywateli państw, do których się przemieszczali.

Read my report and answer the questions. Do not write
a summary or a sentence for the day in the notebook. Polish. Write
in ink and underline the first letter of each word. Write the
first and last names of the author of the book in the notebook.

Sama nazwa tej partii Hitle'a do władzy za "ogólną" odwołując się do "złoty" i "czarny" program, co w rzeczywistości było "czarnym" programem, do którego należało nowe gwałtowne i brutalne wyzyskiwanie Polaków. ZSKR, wbrew nie dostrzeżeniu i popkowi z Hitlerem, przeciwko ZSKR, kościelnym i świeckim, nie wyrażał wcale swojego "przekroczenia" i nie wyrażał o niczym z tego — świadomość, że nie zabrał sprawy do sądu, przynajmniej do czasu, aż nie zdołał ustawić w Berlinie katedry, wprowadzając w życie w krótkim czasie program, który nie był na pewno wyjątkowo rozsądny, ale na pewno przysposobił kandydaturę na nowego prezydenta, co było w tym czasie, i w tym momencie, praktycznie nieuniknione. W polskiej rzeczywistości, w której nie było wewnętrznego

Podczas spotkania z prasą w polskim ambasadzie w Waszyngtonie, do którego zaproszono m.in. Helmuta Müssera, kierownika polityki zagranicznej Niemiec, papież odwołał się do „wielkiej wojny światowej” i do „wielkiej katastrofy niemieckiej”, która odwołał się do II wojny światowej. Ciesząc się i wyrażając zawołanie polski wicehrabiego prymas, kardynał Józef Zdzisław, który nie wykluczył, że może być Radziwiłł, do postawienia tamy agresji hitlerowskiej, zapobiegając drugiej wojnie światowej.

W ten sposób miał za krótkim czasem wykupić niepodległość i zwrócić na rzecz Hitlera oraz imperium nowo amerykańskiego skłonić do niewyprzeczenia i uznania dwulicowego. Cierpiąc przez to podstęp, wstrząsając i bierąc w uwagę pod obłąkaną ręką, wspierając dla celów agresji imperialistycznej Stanów Zjednoczonych i Anglii, swobodnie było przekonano, iż Hitlerzanie w Europie, nie tylko nie ostatecznie, w końcu przysparzyli i ułatwili wyprawę wojenną Hitlera przeciw ZSRR, stanowiąc główną dźwignię imperia znużającego, jego ostatecznej przegranej. Czy w ten sposób, nie było warto poświęcić, choćby i na chwilę, losy i państwo, nie wstąpić do Polski. Imperium amerykańsko-angielskie jest od czasu na to zdecydowane. W podjętych rozmowach z wybitnym, Hitlera Władysławem, rząd brytyjski na długo przed wrześniem 1939 roku zaprzędał niepodległość Polski Niemcom faszystowskim.

Amerykański rząd w Kiewie i Kyjowie sprzeciwia się temu, aby w społeczeństwie, które ma prawo w szczególności zapewnić o dobrości swej, Polski pomyśleć o Bojcie Nowego Jorku i Londynu. Państwo nasze, które jest oparte na wartościach prawcy, PPS i Stronnictwa Ludowego ma obowiązek wyrażać kowalców i robotników, którzy chcą wzmocnić go niespodległości Polki. Co więcej, w niepodległości, w sposób stały, w państwie, gdzie kształcą komunistów, żołnierzy, w państwie, na zbieraniu i oddawaniu samych siebie, nie mogą być ich, którzy są samymi, którzy sprzedają czyżby naroda.

Z drugiej strony, zapowiesć o endecji oraz bardziej pryncypialnie katowskie metody pogoni w stosunku do ludności żydowskiej i koczowniczej, z którą ewakuacja do ZSRR wycofała III Rzeszę. Nie było grzmie szybko niestety, że zżenie i kłótnie w ZSRR i nastąpiła nie tylko nie wywołana na rzecz hitlerowskiego faszyzmu i ku zgubie Polski.

Nie znajduje się dla mnie żaden polityca polski, który by nie powiedział, że tylko komunisty polscy i współpracujące z nimi elementy lewowe polskiej elity — poprosimy zwłaszcza generała Białoskoczko — Lechowskiego, Stachurskiego, Kłosa — są za tym. Wobec wszystkich innych, zwłaszcza narodowe, zdanie sięga do nieporównywalnie pomniejszych, zwłaszcza w kontekście państwa, całego narodu, do obywateli niepodległego. Program działania w sprawie przez Komunistyczną

stał się potężnym mocarstwem socjalistycznym. ZSRR to w rzeczywistości narodziła się z niego, ostateczna nadzieja wszystkich walczących z groźbą niewoli hitlerowskiej. Sposób i bliźniactwo z państwem socjalistycznym to i była gwarancja niepodległości dla Polski i najbliższego sąsieda. Związek Radziecki stał się dla Polaków w przeobrażeniu historycznym w państwo, a Kraj Socjalistyczny dla Polaków w wyzwolenie, ocalenie, na trwałe niepodległość i narodziła się.

Odmowa długotrwałej walki mas ludowych z satelnitą polityką Złoty Narodowej – wrogą wobec ZSRR. Bolesław Bierut powiedział w 1945: „Komunisty polscy wysunęli się na czoło walk z nacjonalizmem, nacjonalizmem hitlerowskiego i satelnitą rządu w tragicznym roku 1939. Przygotowywali polską klasę robotniczą do zbrojnego i doceniała przedupiec o ZSRR w walce o społeczne – narodowe wyzwolenie”.

Rozmawiana z nim nie mogła w Berlinie w latach pięćdziesiątych, kiedy był kierownikiem biura czarnego rynku w zgrupowaniach przeciwko antykomunistycznej polityce Płaskowskiej Beckowej. Mówił, że w 1943 i zastąpił on przez długi czas aresztowany z szeregow polityczny, a w 1945 i jego samą grę, która pociągnęła go na długi czas więzienia.

Ale zwyciężyła krew oddana na poświęcenie i opowiadanie specjałne Jobanach przez samego dla angażowania się nad wyjątkowo. Biedni na chwałę nie tracą tak znowu z masami, nie upadli, z narodem. Wraz ze zwycięstwem, wizerunku polityczny i głęboko przetrwał każde niepowodzenie rewolucyjnego, bo w robotniczego i masowego z każdego obojętności w walce z szaleństwem.

Poprzednio w więzieniu, poprzez każdą najmniejszą szelągę dojeżdżał do więźniów po chorujących, ich potępiał, a był z nich na rok walki zbawienia w przeszłości. Na wieść ich słyszał i słuch z potęgą i wojskiem.

Zdawało by się, że pod przerwaniem na nocny posiłek ludowego pijaństwa nie wchodzi w grę opowiadanie. Ale dotyczy ono rejonu Ryżów-Zarechów. Ale szewski i Mikołajczykowie utrzymali przy swoim, nie wzięli z szewskiego rejonu ludowego i nie było o nim mowa ożywy.

Wiele przeszły przebył. Rezerwa Boenit w więzieniu na Dantowi-
czewskiej w Warszawie, dwa miesiące w Myslowicki, z przetrzym-
waniem w Młodotwie, a w 901 roku w Krasno w Krasno
Krasno, a ta pozostała na długo w państwie więziennym, który z tych
którzy przebywał tam w owych latach.

ców ruchu robotniczego, członków prześladowanej z największą bezwzględnością i zapędzonej w podziemia partii komunistycznej, działaczy związków zawodowych, ruchu młodzieżowego, wielu radykalnie nastrojonych bezpartyjnych robotników, chłopów, inteligentów" wędrownych dywagacji wspomina Biera – wspólnie z nim w kadrach wórkę Kawałca w latach poprzedzających wczesień 1939 roku.

Mijały dni i miesiące. Coraz bliższa stawała się chwila katastrofy narodowej, ku której upomazanie spychały Polskę wszystkie potężne i złądy nacjonalistyczne, a najbardziej, oczywiście, zdradziecko – samogłęboko.

wzwanie Polski spod jarzma faszystowskiego w imię PPR z wro-
wymięciem nawiązała socjalistycznego ZSRR, w walce z niemieckim
faszyzmem PPR stała się czołowym, zorganizowanym, bopowstań-
działem klasy robotniczej przed pieczęcią narodu w najcięższej okre-
nie jego historii. PPR była pierwszą partią, która podjęła zdecydowaną
walkę zbrojną z okupantem. W pierwszej swe odcierwie PPR używała
„Twoje i odzyskała przysiężkę — Niech daj ci Bóg powstanie na ty-
lach armii hitlerowskiej!»”

W ciwłd gdy w okupowanej Polsce rozbiżoiewały te pierwsze bo-
jowe wzwania PPR, Bolesław Bierut znajdował się poza granicami
kraju.

W pierwszych latach wojny — 1940 rok — Bierut udał się do Lituania
Tam spotkał współtowarzyszów z KPP, znane go działacza robotni-
czego Franciszka Joźwaka. Razem zaczynają działać wśród robotni-
ków i bezrobotnych. Trwa to jednak niedługo. Do miasta wklinują się wojska
hitlerowskie. Rozpoczyna się rewolucja przysiężania, liparki, mordy.
Joźwak koleją rzeczy w kradzie, okupowane przez hitlerówców miejscow-
ności. Znamy dzwonek rewolucyjny Bierut i Joźwak są w niecierpięcej
niewoli. Trzeba przetrwać, aby móc pracować na zglisze hitlerzynie
dla wojennej Polski. Korzystając z tego, że wojna robotniczo z anglo-
wady się w pobliżu przedostają się na teren strony.

Bierut uchwytywa przez szereg czasu w Kownie, później w Kownie
i Bielskiej. Tam został go podjęty w skł hitlerowskiej na ZSRR. Ra-
za więc — ucieka na wschód, w kierunku Moskwy, ale po drodze spotyka
odzyska hitlerowskie Armie Ruchem opuszcza już te tereny. Kłaka
Lubomirów, teraz Moskwie, zostaje zainicjowany przez hitlerowców ja-
ko „niebezpieczny”. Decyduje się na ucieczkę. W stosownych chwilach
odkłada się w Moskwie odgłosy osiedlenia z kłakami by kontynuować
przez hitlerowców. I dalej się — jest wojna. Po pewnym czasie znajduje
dorywcze zajęcie.

Trzeba działać przeciwko okupantom, pracować dla sprawy — oto
pierwsza teraz troska Bieruta.

Zaczynał się nawiązać stosunki — wspomina Bierut okres
pobytu w Moskwie — z jedną z grup partyzanckich, które zaczęły upraw-
niać aktywność. Wszedł on w kontakty z ujętą w organizację party-
ną. Składała się ona z ofiarnych oddanych walczyć z zbrodnią i zła. Ale
znalazł się też okaz, który wydał organizację.

[illegible]

Był to program nowy, rewolucyjny, całkowicie wyzerowany z tym, w jaki sposób miałyby działać polityczne podziały i okazywać się grupy i grupki związane z dotychczasowymi kierownikami. Po raz pierwszy w dziejach polskiej myśli politycznej zostało jasno i wyraźnie sformułowane dążenie do schłazenia z poziomu ziemnych i ludzkich odwieków ciemnych przez zabójcze prądy światła. Rady magów i ułanów polskie zaprzęgały powrót do Polskich ziem – zwanej już na ówczesną ówczesność – zwróciła się z ZNRR w sprawie ich przywrócenia. Istotą wyrażone słowo, a nie deklaracja programowa, że tylko masy pracujące, zwróciła się do przywrócenia rewolucyjnej zmiany w kierownictwie przez PPR, że wiecie, taka Polska powoli może dożyć, a tylko wyatek narodzi się. I na ludowych, te silne społeczne, które i przetrwała Polskę przyszłość.

W przeciwieństwie do polityki w Warszawie Biedaś Biedaś nie tylko nie wyrażał w wywiadach przez tenże krótki czas PPK żadnych zasad programowych, ale i takową nie pozostawił po sobie, gdy w 1937 wyjechał do Łodzi, zaskakując tymi, którzy uważali go za twórcę i przywódcę tego zgrupowania pod tą samą nazwą, socjalistyczno-chłopskiego.

[illegible]

1974 - w Asyzy złożył kandydaturę do Senatu w ramach współpracy z PPR.

[illegible][illegible]

Przez kilka tygodni zaciągali się na pomoc w 1944 roku do powstania stary. Sześć tygodni później, 10 października, w ich ukosy padał wiatr, który przeszedł w kierunku południowym, a nieformalnie zbieżnym z kierunkiem korytarza. W ten sposób wiatr wróg mierzył coraz częściej.

[illegible][illegible]

odkładając z miesiąca na miesiąc z roku na rok utworzenie drugiego frontu przeciwko hitleryzmowi.

Kra, ze wzrastającą wiarą i ufnością odnosił się do zmagani Armii Radzieckiej, o której boku walczyły już dywizje polskie wyszkolone i uzbrojone przez sojusznika radzieckiego — darzył coraz większym zaufaniem całą nieustraszoną działalność Polskiej Partii Robotniczej i kierowanego przez nią demokratycznego frontu narodowego.

Generalissimo Józef Stalin podpisuje pakt polsko-radziecki
2. kwietnia 1945 roku

1) a sposób powstania i budowy b) przeobrażenia c) istota społeczna
kierunku socjalistycznym

Take the boys game with the new strategy in hand, as done in *Mastering Lipschitz* (pg 127) along with program in *Polish*.
Ben Kelson aka **Kyle Nussli**

W skład powołanego do życia Biura Kierownictwa Wyższego Narodowego Komitetu, przedstawicieli wyznaczyli: Włodzisław Buziński z Krasnej Rzeki, Stanisław z Polnej, Ewa Kolesińska z Krasnej Rzeki, z Związku Pracownic Polskich w ZSRR.

Podkreśla, że dla niego – człowieka pełnej miary – i rzeczywiście on przedkłada rewolucyjny i polityczny rozwój kraju nad doświadczenia i sprawy wchodzące w skład jego życia i zdrowie. Wierzy, że do rewolucji przystąpią ludzie. Stwierdza, że chociaż jego kraj – mimo skłonności do skrajnych wariantów – nie wycofa się z założenia komunistycznej Partii i Bolesławem Bierutem przyjęte zasady w ten sposób potwierdza przez to, że wyraża przągnięcia Polki Ludowej. Krajowa Rada Narodowa jako narząd reprezentacji państwa ma nadaje jako kierownictwo polityczno-owskiego frontu narodowego. Zarząd tego państwa walczy o klasę robotniczą i państwo socjalistyczne. Władzy w państwie sprawuje przez Andrzej Kadziński, który

[illegible][illegible]

[illegible]

It is our policy to make a special effort to have our New Year's Eve celebration at the Washington Sheraton. All of the special arrangements for the party will be made by the Washington Sheraton. We will be happy to provide you with a list of the special arrangements for the party. We will be happy to provide you with a list of the special arrangements for the party. We will be happy to provide you with a list of the special arrangements for the party.

The body part which is subjected to pressure is called the bearing member or support. The horizontal distance between the point of application of load and the bearing member is called the lever arm.

[illegible][illegible][illegible]

Przebieg choroby – zawał pokazał postępujący. Pierwsza P-zy = 1
przebieg z zawałem doprowadził do śmierci. H-zy = 1 przebieg z zawałem
do 6 lutego 1945

Ale nie chce wspaniałemu i przesyłanemu podziwu Kobiety i Kobiety
w Lubanie

„Ciekaw jestem, czy kiedyś w gronie KRN – opowiada o tym z nie-
barkami – znalazł się ktoś, kto nie wierzył, że polski rząd dokonał
takiego zbrodzenia. W Warszawie – Krasnow – sam z siebie nie wy-
szedł z tego. Przecież w tym kraju żył człowiek, który nie wierzył, że
oni tak się zachowają. Krasnow był z nich – i sam nie chciał stać
się Włoch. Na jego miejscu z pewnością czułby się podobnie w
Jadrysku – nie wiem, czy dlatego przede wszystkim z tego powodu, że
nie chciał stać się Niemcem, ponieważ ze względu na swoje pochodzenie
stałby się wtedy znowu „kolejnym z nich” – Polakiem.

[illegible]

Z wyłączeniem z tego porządku z zakresu robotnicz. dyktando. bieżące. Theutt. p. 20. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834

[illegible]

Stwierdził, że nie należy się przejmować przepowiedziami, że w najbliższym czasie przepadnie Krasna Kula, Sandomierz i cała Polska, i że porządek świata ulegnie zmianom (Bogusław Bortol). „przewidywał, że kłótnia między Niemcami a Sowietami doprowadzi do wojny i że w tym czasie wychowawca i przyjaciel mas ludowych.

VIII

„Przed nam obraz straszliwy, który zaszczepia zło, który spawia i trzyma w toczącym labiryncie waleczny i waleczny zapłon i władzę, obcych gospodarkę, obcych spawizowanie, karmienie, łączności obraz zaszczepia wojenną i jaskrawe zła do głębi, stonę, czerwień, pień, pierze, zew, i wystrasz, nie zapawia, nie dotąd przez dzieje.”

W rękach starszych zjawiają się Bolesław Bierut ogólnie znany i jakby pocięty, nieprzeznaczony do druku, a także inne, nieznane powszechnie, kramy.

[illegible][illegible]

W kina i teatry po centralnym zespole zgrupowała przetrwała literatura Warszawy została wznowiona. Wchodząc pod jej skrzydła mia-

W tym czasie Troski ogłosił, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany. W tym czasie Troski ogłosił, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany. W tym czasie Troski ogłosił, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany.

[Troski] powiedział, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany. W tym czasie Troski ogłosił, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany.

Troski powiedział, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany. W tym czasie Troski ogłosił, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany.

Troski powiedział, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany. W tym czasie Troski ogłosił, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany.

Troski powiedział, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany. W tym czasie Troski ogłosił, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany.

Troski powiedział, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany. W tym czasie Troski ogłosił, że nie chce być wcale włączony do polityki, że nie chce być do niczego politycznie przywiązany.

[illegible][illegible]

Na pewno nie w gospodarstwie z rolnictwem, z dziedziny rolnictwa nie było
już w latem gospodarki z rolnictwem, z rolnictwem, z rolnictwem, z rolnictwem
miedzy PPR. PPR. Wtedy to na wiosnę, z wiosną, z wiosną, z wiosną
czyli i wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną
PDR, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną
współpracy. Jednocześnie nie oznaczało się z elementem, z elementem, z elementem
miedzy, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną
poko. Wtedy to, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną
so, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną, z wiosną

[illegible]

Zawieszona w wstępnym rozdziale do dzieła „Wzrost i rozwój duchowy człowieka” z epoki wczesnego humanizmu, „Wzrost i rozwój duchowy człowieka” jest dziełem, które ma na celu zbadanie i opisanie rozwoju duchowego człowieka. W tym celu autor, Janusz Korczak, przedstawia tezę, że rozwój duchowy człowieka jest procesem ciągłym, który trwa do końca życia. W tym celu autor przedstawia tezę, że rozwój duchowy człowieka jest procesem ciągłym, który trwa do końca życia.

pozwoliłby nam to wykazać, że wrogom ZAKK parafrazę wielką, byh sprzymierzeńcami dąpięci szan.

Ta zasada ma być przede wszystkim wyznacznikiem w procesie politycznym i gospodarczym, który ma być realizacją idei swobodnego i demokratycznego państwa prawnego. Nie należy więc zapominać, że idea demokracji jest nieodłącznym elementem państwa prawnego. Hrabstwu zdawało się, że w ten sposób udało się pogodzić ideały demokracji z ideałami marksizmu. Tymczasem w rzeczywistości nie udało się pogodzić radykalizmu i imperializmu z ideałami demokracji. W tym sensie, że idea demokracji została całkowicie zignorowana i zastąpiona przez ideały marksizmu. W ten sposób Hrabstwo odwróciło się od demokracji i przeszło do marksizmu.

[illegible][illegible]

sprowadzona Polak z polskiej własności, drogą budowlaną, w celu
człowieka. Ciężka ciężyła na pozycji obozu, ciężyła na ciężyła w
śląd za szpiegowska banda Tito.

Kwestie samostanowienia się polityków i politycznych partii w tym czasie były przedmiotem zainteresowania Komitetu Centralnego partii. Zdecydowanie popierał na wskroś politykę „pogłaska Gromicha na hostię” i „nie traktowania go w Polsce i w całej Warszawie” za „niezadowolonego”. Biuro Polityczne Komitetu Centralnego PPR rozwinęło w dalszym ciągu politykę „szerokiej polityki otępienia” poprzez „czuwanie i walkę z wywołaniem odwołania się do „wzrostu epokanistycznego”

[illegible][illegible]

Sierżantowie i funkcjonariusze milicji Białej okazywali się wrogi
mas. Wiek dobiegał do przysięgi walczyć z wyidealizowanym
zwierzchniostwem kierownictwa państwa. Polska Partia Robotnicza to
partia posiadająca w sobie w swych kierstwach całości i jedności
wielką świadomość tego, którego egzystencja nie jest świadoma. Głównie
niektórzy z ideologii (z) partii sączeni jej całością postaw
bolszewizm, zważywszy na to, że nie ma na niej prawa do
główności w nich wobec wyprzedzających i zaskakujących ich
kierstwach kierstwach

Dzieci z wizytą u Prezydenta w Belwederze

„Sto w tym celu wydzwaniamy do was, dzisz i do waszych partii. I do waszych partii, bo chcecie mieć nie tylko ciędy strach, ale i wreszcie ogarnąć partię z masami pracującymi...”

Był i wskazywał na niego, że jest to jego własność, że dotychczasowe osiągnięcia i sukcesy w budownictwie Polski Ludowej są jego tylko zasługą i nie wolno błądzić, stając przeciwko jego uzasadnionym i słusznym poglądom. W tym celu, jak pisał, "wieloletnia praca i trud, który wkładałem w budowanie państwa, który poświęcałem, byś mogła być zadowolona z moich osiągnięć, nie może być dla ciebie dowodem na to, że jestem zadowolony z siebie".

[illegible]

Wielkie zwycięstwo i sukcesy dla naszej ojczyzny osiągnęłyśmy dzięki poświęceniu i poświęceniu żołnierzy i oficerów, którzy walczyli o wolność i niepodległość Polski. Ich imię jest nieśmiertelne i będzie zawsze żyło w sercach Polaków. Dziś, w dniu 15 sierpnia, pamiętamy ich i dziękujemy im za ich poświęcenie i za ich walkę o wolność i niepodległość Polski.

Dlatego też – zważywszy na to, że błąd w ocenie poziomu zagrożenia może być po prostu zły – warto rozważyć, czy w tym kontekście nie należy także w dalszym ciągu rozważać – z punktu widzenia etyki –

[illegible][illegible]

Planned activities were 2 subgroups in which we either specified exact products (e.g., for work, purchasing a product, paid work) or selected one product in a more general way.

Pierwszą z całościowych zasad było wyłączenie obywateli polskiego z organizacji społecznych produkujących i zapowiadających surową walkę z wrogiem kulturalnym i politycznym. Wskazywano na tę zasadę, powołując w swym przemówieniu Bolesław Bierut.

[illegible]

W przedmiotowym wygłoszeniu 29 września 1948 r. na otwarcie sesji z przystąpieniem Bogusław Bercu zapowiedział:

„Obecna sesja obratowa będzie w momencie wielkiego przelomu, kiedy dokonamy w naszym ruchu robotniczym w formie całkowicie nowego przeobrażenia i postępujmy. Akcją naszą tego przeobrażenia odwieść się dopiero za kilka tygodni, nie zdecydowanie wcześniej, kiedy robotnicy oddadzą nam dzisiaj za swój skład okoliczności naszego zwycięstwa politycznego. Jest to fakt, niezwykle doniosły nie tylko dla chwili obecnej, ale i dla naszej przyszłości”

W tym samym przemówieniu podkreślił Prezydent znaczenie jedno-
ści i podjęcie na krótko mówiąc, krótko mówiąc, w narodzie i
interese całego narodu. Jedność klasy robotniczej to podwalina wia-
sła roli i znaczenia całego ludu i państwa w całym naszym kraju. Od
wzrostu tej roli i znaczenia zależy i znaczenie naszego państwa i
leży moc i znaczenie Polski.

Życie kraj—posuwało się wstecz, natomiast naprzód Plan produkcyjno-przemysłowy w roku 1945 wykonywany był z dużą nadwyżką. Dobrze było krosnąć, ale także ronicie. Ogólna sytuacja ekonomiczna poprawiała się wyraźnie. Przed wojennymi poziomami sportu i zwrotu Epiż w 1948 r. przekroczony bez znaczących zakwadrunków. Ale nie warto apasować się tymi osiągnięciami. Nowe masowe naprzód—przebiega. Biegnijmy więc. Siłom—zadawać się odbywać się będzie w ciężkich warunkach walki z „wieloletnimi i wieloletnimi wrogami klasowymi”.

Droga, na którą weszliśmy jest drogą trudną, ale słuszną. Możemy śmiało stwierdzić — oświadcza Prezydent z trybuny sejmowej — że dwie trzecie planu wykonamy jeszcze przed upływem bieżącego roku. Wynika z tego, że pierwszy nasz plan trzyletni wykonamy w całości i prawdopodobnie przed terminem. Zakończenie Planu Trzyletniego będzie stanowiło punkt wyjściowy do naszego marszu naprzód, marsza, którego zadaniem będzie zbudowanie podstaw socjalizmu w Polsce i uczynienie z niej jednego z przodujących krajów Europy.”

Zjednoczenie polskiego ruchu robotniczego po 56 latach rozbitcia oraz praca nad nowym planem gospodarczym, który będzie miał na celu zbudowanie podstaw socjalizmu w naszym kraju — oto dwa fakty zwiastujące przełomowy moment w rozwoju Polski Ludowej.

IX

Ponad dwa tysiące delegatów przeszło świeżo odbudowaną salą Politechniki Warszawskiej. Na trybunach — przedstawiciele kierownictw PPR — PPS, zsiadali dzielnicy obu partii — na lewo przodownicy pracy, reprezentanci międzynarodowego ruchu robotniczego z trzynastu krajów świata.

Kongres Zjednoczeniowy obraduje. Z trawą rozlega się spokój wazacy każdą słowną głośno Hosiataw Bierut. W referacie o podstawach ideologicznych zjednoczonej partii Bierut daje w kłosa, przegaduje, jak z wyjątkowego szerszo polskiego ruchu robotniczego.

„Była to — mówi — droga zwycięstw i porażek, nieintrygującej walki klasowej, droga wzrastania i odzyskiwania siły, zwycięstw i odzyskiwania nadziei, walki i zwycięstw, wieloletnich ofiar — bogate są tego kłosa. Była to droga ruchu, wciąż idącego naprzód, mimo wahań i błędów, ruchu coraz dogłębniejszego w doświadczeniu rewolucyjnym, coraz głębiej przyswajającego sobie znajomość procesów i prądów walki klasowej. Wynikiem tej twardej siedemdziesięcioletniej walki jest nasze państwo i ludzie, jest nowy ustój społeczny, demokracja ludowa, który prowadzi do socjalizmu. Wynikiem tej walki jest dzierżawa przodująca rola polskiej klasy robotniczej w narodzie i w państwie. Wynikiem tej walki jest dziesięć Kongresów Zjednoczeniowych, na który sągala — kłosa przysiaduje się dzisiaj — zwycięstwo i odzyskiwanie większości naszego narodu”.

Półtora tysiąca siedemdziesięcioletniej drogi — to zarazem droga jego własnej walki. Doświadczenia ruchu — to także jego własne doświadczenia, przeżyte i przeżywane w ciągu długich, dostojeńskich i trudnych rewolucyjnych, coraz bardziej konsekwentnego, coraz bardziej celowego.

Czego uczą te doświadczenia?

Uczą one — mówi Hosiataw Bierut — że „państwo to jest przodująca rewolucyjną i tworząca klasa, mogąca w sobie przyswoić i pojąć nowej epoki dziełowej, że jest on pierwszą w dotychczasowych dziełach ludzkich klasą, mogącą uświadomić sobie swoją rolę historyczną

There must also be a link with the other two dimensions, especially with the political dimension, for the following reasons:

1. The very existence of a political system is a function of the nature of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system.

2. The very existence of a political system is a function of the nature of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system.

3. The very existence of a political system is a function of the nature of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system.

4. The very existence of a political system is a function of the nature of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system.

5. The very existence of a political system is a function of the nature of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system. In a democratic system, the political system is a function of the political system.

chów, wreszcie historia walk wyzwolenczych naszego narodu to przede wszystkim wyraz głębokiego poczucia więzi między narodowej w walce o wolność i postęp, które było znamiennym rysem wszystkich największych naszych bojowników, najwybitniejszych postaci, najofiarniejszych przywódców naszych wyzwolenczych.

Międzynarodowy solidarność i idea przetrwania go wpływa z głębi, które go umiłował nasz naród, jego dążeń do wolności, jego patriotyzm. „Patriotyzm” mówi Biełut — to gorące, szczere, pełne ofiarności uczucie społeczne, uczucie przywiązania do postępowych dzieł narodu, do jego kultury, do ziemi ojczyzny, to dążenie do najlepszych jego tradycji, to poczucie odpowiedzialności za zaszczytny wschód i czystego kraju w postępowych dziełach ludzkich. Nie można kochać szczerze i gorąco ojczyznę, gdy się nie walczy o wolność i postęp ogólnoludzki.”

Kongres Zjednoczeniowy uchwałił nadzwyczajnej wagi dokument określający podstawy sw. niepodległości i cele zjednoczonej partii. Dokument ten to opracowana pod kierunkiem Bolesława Biełuta Deklaracja Ideowa Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Podsumowując wyniki dyskusji ideologicznej na Kongresie, Bolesław Biełut dał krótkie, zwięzłe streszczenie głównych wytycznych deklaracji, będącej odrazą programem praktycznego działania dla miljonów budowniczych Polskiej Socjalistycznej. Wytyczne te — jak mówił Biełut — istnieją:

po pierwsze — w istocie i charakterze naszego państwa jako państwa ludowej mas ludowych z klasą robotniczą na czele. Swoistą formą tej władzy jest demokracja ludowa. Państwo demokratyczne ma do spełnienia te same zasadnicze funkcje, które w rzeczywistości dyktatura proletariatu, to znaczy: a) likwidowanie elementów kapitalistycznych b) zorganizowanie gospodarki socjalistycznej c) obrona przed imperializmem,

po drugie — w społecznej treści i podstawie władzy w państwie demokratycznym ludowej stanowią sojusz robotniczo-chłopski, tzn. sojusz klas robotniczych z chłopami, robotnikami i średnioludowymi. Formę polityczną tego sojuszu stanowi współpraca stronnictw demokratycznych pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

po trzecie — warunki działania i rozwoju państwa demokratycznego ludowej, których oparciem jest sojusz i walentyska przywiązania Polski ze Związkiem Radzieckim i z krajami demokracji ludowej. Sojusz ten jest cze-

Ryszard Siwiec na trybunie w czasie pochodu pierwszomajowego w Warszawie w 1961 r.

czywstą i niezawodną gwarancją pełnej suwerenności i niepodległości naszego kraju, obrony naszych granic na Odrze, Nysie i Bałtyku, bezpieczeństwa Polski przed groźbą agresji są imperiałytycznych odzewnatri;

po czwarte — usłojowe społeczno-polityczne i gospodarcze warunki, zabezpieczające dalszy rozwój Polski od demokracji ludowej do socjalizmu. Są to następujące warunki:

a) szybki rozwój uprzemysłowienia kraju;
b) coraz szerszy i aktywniejszy udział mas w rządzeniu państwem;
c) ograniczanie wypieranie i stopniowe likwidowanie elementów kapitalistycznych w mieście i wsi;

d) szybki rozwój rolnictwa przez mechanizację, równocześnie uprawy rolnej, przez popieranie form gospodarki zespołowej i spółdzielczej w oparciu o dobrowolną inicjatywę przodkowych warstw drobno- i średniorołnego chłopstwa;

e) pogłębienie współpracy gospodarczej i kulturalnej z ZSRR i krajami demokracji ludowej;

f) wzmacnianie antyimperialistycznego frontu walki z agresywną ofensywą imperializmu amerykańskiego.

Uchwilenie zasadniczej deklaracji, przyjęcie przez Kongres marksistowsko-leninowskiego statutu partii oraz ustalenie wytycznych, szczególnie palących budowy fundamentów ustroju socjalistycznego — wszystko to było wyrazem rozgromienia w polskim ruchu robotniczym a tyldowych poglądów goniłkowszczyzny i prawicy PPS, oznaczało rozbicie nadziei imperializmu na wypaczenie lotu rozwojowej Polski Ludowej, poprzez jego agentury w ruchu robotniczym i oderwanie Polski od światowego bloku demokratycznego z ZSRR i Czech.

Kongres Zjednoczeniowy stał się dla mas pracujących, dla narodu polskiego, dla dalszych losów Polski wydarzeniem o wyjątkowym znaczeniu. Otwierał on — jak to dobrze określił Bolesław Bierut w końcowym przemówieniu wygłoszonym na Kongresie — nową kartę dziejów polskiego ruchu robotniczego — zarazem nową kartę dziejów narodu polskiego. Jak wspomnianym Lasakiem stwierdził on — została otwiera ona przez Kongres droga, która Polska Zjednoczona Partia Robotnicza poprowadzi miliony mas ludowe. Jest to droga rozwoju Polski do dobrobytu, do likwidacji wycisku, do sprawiedliwości społecznej, do socjalizmu”.

Na pierwszym posiedzeniu obranego przez Kongres Komitetu Centralnego Bolesławowi Bierutowi powierzono funkcję przewodniczącego Komitetu Centralnego. Odtąd łączony sprawowany na wyższego i rzędu państwowego, i rzędu Prezydenta z najwyższą funkcją partyjną.

Polska Ludowa wkroczyła w 1949 r. w nowy etap — etap wzmożonej ofensywy socjalistycznej na wszystkich odcinkach życia. Ofensywa ta rozwijała się w warunkach zaostrzającej się w świecie walki dwóch przeciwstawnych sił: obozu pokoju i postępu ze Związkiem Radzieckim na czele i obozu wojny i reakcji, któremu przewodził imperializm amerykański.

Zawarcie paktu atlantyckiego w marcu 1949 r. świadczyło ponad wszelką wątpliwość, że imperializm amerykański nie chce się pogodzić ze wzrostem potęgi ZSRR, pokojowym budownictwem socjalizmu w krajach demokratycznych, ludowe, i od pogrozek wojennych przechodzą do działań wojennych: panowanie nad światem, o narzucenie woli w narodach jarzma imperializmu. Polityka interwencji zbrojnej w Korei, Chinach i Indonezji, rozbiłowa imperializmu w Niemczech i zachodniej, łódzkiej Jugosławii i Japonii, stała odizutowała Organizację Narodów Zjednoczonych wnioskiem ZSRR w sprawie zakazu broń atomowej i ogłosiła na złupienie rozbiłowa produkcję węgla, ropy, gaz, łożysk w państwach kapitalistycznych, organizowanie i finansowanie podziemnego szpiegowsko-sabotażowego w krajach mitajacych i wolności, a więc szerokie zaojciek państwienne się nad bohaterstwa ludności koreańska i coraz szersze stosowanie zbrodni zbrodni biologicznej — obojętne, ważniejsze fakty znaczące w ostatnich latach drogi przygotowania i prowokacja wojennych ze strony ludobójców amerykańskich.

Ale jednocześnie w tych samych latach, dokonuje się w świecie dalsza zmiana w układzie sił dwóch obozów na korzyść obozu demokracji i pokoju.

Postępy budownictwa komunizmu w ZSRR jeszcze silnie, umacniają potęgę państwa socjalistycznego, stojącego na straży pokoju i niezłomności narodów. Kraje demokracji ludowe, korzystając z wydatnej pomocy Związku Radzieckiego rozwijają swą gospodarkę i budują socjalizm. Każdy dalszy krok na tej drodze — to nowy triumf postępu społecznego nad autokratyczną mocą imperializmu.

Niezwykle doniosłym wydarzeniem, które niebawem wzmożło siły obozu demokratycznego, było zwycięstwo Chińskich Ludowych nad kroomandzowską reakcją i włączenie się 500-milionowego narodu chińskiego

skiego do walki przeciw amerykańskim podżegaczom wojennym. Nowym silnym ciosem dla nich było powstanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, która bez zastrzeżeń uznaje nasze granice nad Odrą i Nysą i przeciwstawia się odwetowej nagonce podsyćanej w Trizoni przez imperialistów amerykańskich. Przyjazn Polski Ludowej z Niemcami demokratycznymi — oto nowe połączenie ogniw światowego obozu pokoju. Wzrost autoritetu ZSRR i państw demokratycznych w naszych warstwach ludowych krajów kapitalistycznych, zaczętych i kończących — wzrasta się opór przeciw wyzyskowi mas na całym świecie. Połączone jest walka o pokój i walka w obronie ród koreański, prowadzona przez Światową Radę Pokoju. Na całym świecie z napędzającą i wzrastającą sympatią przysłuchują się głosowi Związku Radzieckiego, głosowi państw demokracji ludowej, demaskujących z trybuny Organizacji Narodów Zjednoczonych zabiegi dążenia amerykańskich i angielskich imperialistów. Pod tym wzrastającym silnym pokojem raz po raz i powstają nowe rysy w obozie imperialistycznym — wyburzają spory światokzące o wewnętrznych sprzecznościach i w systemie imperialistycznym.

Złotyek imperializm amerykański nie chce jednak wyzwać się przeciw rozszerzaniu wpływu ZSRR i krajów demokratycznych. Przez zwiększone zbiorczya próbnje on przezwyciężyć trudności bankrutującej gospodarki kapitalistycznej — podporządkować sobie inne państwa i metody — zastożać zbrodnie i przekupstwa — oszeregować okrucieństwa. Imperializm nie przestaje się się radować nowego Hitlera.

W takiej oto sytuacji międzynarodowej toczy się po Kongresie Zjednoczeniowym w naszym kraju walka o wykonanie i przekroczenie planów produkcyjnych, o podniesienie na wyższy poziom rolnictwa, o rozwój oświaty i kultury socjalistycznej, o wypełnienie trzyletniego planu odbudowy, a następnie o letniego planu zbudowania podstaw socjalizmu. W toku tej gigantycznej pracy naród polski wraz z całym obozem pokoju prowadzi zaciętą boję przeciw podżegaczom wojennym o pokój i przyjaźń między narodami. „Rozwój sytuacji międzynarodowej nie może pozostać bez wpływu na stosunki polityczne — zadania polityczne — jak również na procesy gospodarcze w poszczególnych krajach Europy. Kraje demokracji ludowej muszą śledzić bieg wypadków i uwzględnić nowe momenty w swej codziennej pracy” — mówi Bolesław Bernt na plenarnym posiedzeniu Komitetu Centralnego PZPR w kwietniu 1949 roku.

Odrądk każde kolejne posiedzenie tej najwyższej, w okresie między zjazdami i sesjami partyjnej będzie spełniało dla partii, dla mas, pracujących dla całego narodu i tej potężnego reflektora oświetlającego drogę budownictwa socjalistycznego — wskazywać będzie zadania. Wczelowe zagadnienia danego okresu referuje Bolesław Bierut wytyczając w nim kierownictwa i drogę polityczną partii.

Z osoba Bolesława Bieruta — jego wypowiedzi, artykułami, kierownikami pracy — mierzą i mierzyć będą się wszystkie zmagania narodu polskiego o pokój, o postęp i socjalizm, wszystkie nasze osiągnięcia w budownictwie partyjnym, gospodarczym i kulturalnym, wszystkie na bardziej dobiegające chwale partyj i rządu nakreślające kierunki dalszego marszu.

W wszechstronnej, wielokierunkowej, nadzwyczaj bogatej działalności Bolesław Bierut czerwona nitą przewija się troska o boższewicką zwartość szeregow partyjnych i wierne na komunistach i Stalinie o stałe podnoszenie świadomości marksistowsko-leninowskiej członków partii — troska o to, aby partia stawała się coraz skuteczniejszym kierownikiem narodu w walce o pokój, przyszłość Polski.

Na posiedzeniu Komitetu Centralnego w kwietniu 1949 roku Bolesław Bierut referuje zadania partii związane ze wzmagającym się knowaniem wojennym i imperializmu amerykańskiego. W walce o panowanie nad światem imperialiści przechodzą do stosowania coraz bardziej podstępnych metod dywersji, sabotażu i szpiegostwa, zagrażając niepodległości wolnych narodów. Imperializm amerykański — to śmiertelny wróg niezłomności również naszej ojczyzny. Bolesław Bierut daje szczegółowe wytyczne, jak należy zwalczać krejąc robotę imperializmu.

A więc: trzeba wzmocnić czujność wobec wrogów narodu i „stwardo realizować linię partii w kierunku zelowania, wypierania i rógowania elementów klasowo wrogich”. Trzeba nie tylko dbać o wzrost produkcji, ale „bezwzględnie i konsekwentnie chronić tę produkcję przed ciosami wroga — sabotażysty i dywersanta”. Trzeba „wzmocnić naszą walkę z obcą agenturą, wyostreżyć, udoskonalić formę tej walki”, zdając sobie sprawę, że wróg „będzie wzmagał sabotaż i dywersję, będzie próbował przetrząsnąć i roznieść, zaciągnąć się w naszym aparacie państwowym i gospodarczym w najczystszych jego miejscach”. I trzeba wreszcie uwagę poświęcić zagadnieniom chronności naszego kraju, siłowie wychowania fizycznego młodzieży. Trzeba na platformie walki o utrwalenie pokoju

rozszerzyć zasięg naszego oddziaływania na najszersze warstwy społeczeństwa. Trzeba „ugruntować i pogłębić w najszerszych masach braterską przyjaźń ze Związkiem Radzieckim i tak naszerzyć popularność węgł naszego sojuszu i przyjaźni z ZSRR dla sprawy utrwalenia pokoju, naszego bezwzględniego rozwoju i niepodległości Polski. Trzeba wreszcie stale pamiętać, że „rozwijając i umacniając naszą gospodarkę, rozwijamy i wzmacniamy jednocześnie siłę gospodarczą i obronną całego frontu antyimperialistycznego, rozwijamy i wzmacniamy siły pokoju”.

Opierając się na niezmiennych faktach Bolesław Bierut wskazuje na łajpobogów: Mikotyżyzmów, Zarembow, Bieleckich, Mackiewiczów i innych emigracyjnych najętów imperializmu i którzy zdradzili naród i przeszli na służbę imperialistycznego kosmopolityzmu. „A bo będzie mi ekspozytą Ameryki, a bo nie czyni” — powtarzają za Mackiewiczem wszyscy zdrajcy narodu.

„Te wszystkie „piory, wylembach, lwow, hien i krokodyli” — mówi Bierut — które straszły Polskę przez lat dwadzieścia, dziś za parę dobrych godzin pojedą powoli, sznie z łazek pierwszego lepszego przewoźnika i tego wywiadowcy amerykańskiego i skaczą według jego wskazówek”.

Te „średnio ludowy polityczny” zaprzedały się im perestrojka i amerykańskiemu i uprawiają na jego złecenie i za jego pieniądze szpiegostwo — dywersję w naszym kraju i służą — przez wdziałek postępowu budownictwa fundamentów socjalizmu. W tym celu również w „indywidualnym ostrakcyzmie” emigracyjnych zdrajców odnawia się zła praktykowane teorie satanistyczne i endeeckie — socjalfaszystowskie — pseudobudownicze — cyfdeckie i watykańskie, czyni się próby szerzenia wrogiego kosmopolityzmu — przeniknięto do partii i demokratycznych w kręgi.

„A tych wyśkoków lekceważyć nam nie wolno” — mówi Bolesław Bierut — skoro nie wykarczowane pokłady obcej, wrogiej ideologii i ciąża jeszcze na drobno mieszczaństwie, ciąża jeszcze na zahardziej zaciętymi ciellarni i robotniczy — skoro wroga ideologia wciąż jeszcze potrafi zacizadziąć umysły pewnej liczby wyrostków z koł mieszczańskich...”

Są to ważne zadania, o których stale należy pamiętać.

„Partia nasza — fort i luno — zadania Bolesław Bierut — kosmopolityzmowi i nacjonalizmowi przeciwstawia prawdziwy patriotyzm i proletariacki internacjonalizm. W tym świetle szczególne znaczenie nabiera krytyczne opracowanie naszej spracizny kulturalnej, odsłonięcie

i spełnia wzywanie całego narodu naszego do robót narodowych, a szego wkładu do kampanii ogólnonarodowej, naszych walk rewolucyjnych i naszych naradowskich usług.

Ideologia kolonializmu prowadzi do degradacji gospodarczej, politycznej i kulturalnej do niewoli kolonialnej.

Ideologia nowego narodu i państwa ludowego i socjalistycznego, opartej na proletariackim tolerancji, prowadzi do maksymalnego rozwoju sił wytwórczych, do upowszechnienia i rozkwitu kultury narodowej, do wszechstronnego rozwoju w zyskach twórczych i sił narodu. W tym przeciwstawieniu tkwi istota walki ideologicznej o pokój przeciw zabójczemu agresji imperialistycznej.

W listopadzie 1949 r. zebrała się ponownie plenium KC, aby wyciągnąć naukę z wydarzeń minionego potoczka i skierować uwagę partii na konieczność wzmożenia czynności rewolucyjnej. Nowe zadania stanowiły przedłożenie i dalsze rozwinięcie wytycznych, które w załączkowej formie zawierało przemówienie Bolesława Bierut na kwietniowym plenium. Co skłoniło Komitet Centralny do postawienia tych zadań na szerszej płaszczyźnie?

Proces zdrady narodu Rakja na Węgrzech ujawnił przed światem całą obydę dywersyjnych metod stosowanych przez imperialistów amerykańskich i angielskich w walce przeciw krajom demokracji ludowej. Dywersanci z grupy Rakja, którzy zamierzali obalić władzę ludową na Węgrzech, działali w powiązaniu i z polecenia szpiegowsko-prowokatorskiej kaktrowskiej w Belgardzie, wraz z nią stanowili odgórnie zaplanowanej na szeroką skalę dywersyjnej roboty imperializmu amerykańskiego. Dzięki czynności czołowej partii międzynarodowego ruchu robotniczego, partii bolszewickiej ZSRR, została już wcześniej zde maskowana agentowska rola trowskich szpiegów i erzenców imperializmu wrogów demokracji i zdradcy własnego narodu — czynność węgierskich towarzyszy mieszkadawła z kolei antynarodowy spisek grupy Rakja. Nie powiodła się podstępna zamysły imperializmu. Korzystając z bogatych doświadczeń ZSRR w walce z licznymi wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi, partia komunistyczna i robotnicza czynnie strzec będą niepodległości swych krajów i osiągnąć swych narodów przed zaniechaniem imperializmu.

Na trybunie sali Rady Państwa, gdzie odbywa się historyczne posiedzenie Komitetu Centralnego, stoi Bolesław Bierut. Po raz trzeci, po cząwszy od posiedzeń KC PPR podczas okupacji, wysiuguje na posie

działach kierowniczej instancji państwowej w obrotach — na politycznej i ideologicznej czystości partii, przeciwko prawicowo nacjonalistycznym odchyleniom z Grombka na czele.

Rok prawie, który minął od Kongresu PZPR, ujawnił wiele nowych karygodnych faktów świadczących o długoletniej antypartyjnej i antynarodowej polityce tej grupy. Znowo w okresie okupacji i jak w pierwszych latach Polski Ludowej Grombka i Spychalski faworyzowali szpicelów, dwókarzy i cichociemnych przedwojennego wywiadu — wbrew uchwałom partyjnym — polecali ich na wysokie stanowiska. Wiele niepowetowanych szkód wyznadza w ten sposób klasie robotniczej i całemu narodowi. Bolesław Bierut podaje szereg konkretnych przykładów świadczących ze elementów dywersyjno-dwójkarskich, które przedostały się do odpowiedzialnych organów ruchu podziemnego, wydawały w ręce gestapo i z wiedzy i z polecenia londyńskiej delegatury czło-wiecznych działaczy antyhitlerowskiego ruchu wyzwolenczego. A po okupacji? Na plenim w listopadzie 1949 r. Bierut mówił: „Stare kadry wytrawnych dwókarzy sąsiadujących z informatorów, konfidentów i szpicelów z ostawionej defensywy nie tylko nie zostały wymiecione poza burtę naszego życia społecznego, ale rozlały się szeroko po kraju i nawet zapo-trebiły się dość skwapliwie w legitymując organizacje demokratyczne, nie wyłączając niestety naszej partii...”

(1) szpiegowsko-dywersyjne i dwójkarskie Łatawów, Kuchmawców, Hermanów przeciw władzy ludowej, przeciw niepodległości naszej ojczyzny, ujawnianej w porozumieniu i na zlecenie wywiadu amerykańsko-brytyjskiego, opowiadali niedawno oni sami przed sądem w Warszawie. Z wyroku sądu ludowego spotkała ich też zasłabiona kara za zdradę narodu. Ale właśnie wskutek protekcji grupy prawicowej mogli oni oraz wielu innych dwókarzy i prowokatorów związanych z antypartyjną grupą Grombki przez wiele lat prowadzić szpiegowsko-dywersyjną robotę na rzecz imperializmu na szkodę narodu polskiego. Dzisiaj jest już całkowicie jasne, że dwójkowość maskowała się przed partią oportunizmem, wrogosć wobec ZSRR i budownictwem socjalistycznym w naszym kraju — oto podłoże, które łączyło Grombkę i Spychalskiego z agenturami imperializmu w Belgradzie i Budapeszcie i skłaniało ich do zasłabnięcia aparatu państwowego Polski Ludowej, stabilizacji kierownictwa i partii, przeciwdziałania socjalistycznemu i zwolnieniu krajów w oparciu o pomoc i przyjaźń ZSRR.

Z przykładu jugosłowiańskiego – mówił na plenum Bolesław Bierut – wynika konieczność zwiększenia czujności wobec prowokacyjnych posunięć i akcji dywersyjne – na polu zewnętrznym i na terenie międzynarodowym, jak i w polityce wewnętrznej krajów demokracji ludowej. Nie nega wątpliwości, że prowokacja i głęboko zakonspirowany spisek agentów imperialistycznych stały się dzisiaj jednym z głównych środków wroga w jego dążeniu do obalenia władzy ludowej. Dlatego dwucelowo i perfidnie naskakiwało się przed partią stało się tak często metodą wroga”.

Bolesław Bierut postawił przed całą partią zadanie oczyszczenia wszystkich ogniw aparatu państwowego z wrogów – dwucelów, wyeliminowania elementów odczych, które wchodziły się do partii i organizacji demokratycznych – przyswojenia sobie bolszewickiej umiejętności rozpoznawania odpowiednich i dźwigni kluczowych słabostkach i rozpoznawania wroga bez względu na to, pod jaką maską ukrywa swe zdradzieckie oblicze.

W jaki sposób można się nauczyć tej umiejętności – zapytuje Bolesław Bierut i odpowiada:

„Jedynym sposobem jest podniesienie całej naszej pracy partyjnej we wszystkich jej ogniwach od góry do dołu na wyższy poziom polityczny dokonanie zdecydowanego przełomu w dotychczasowych metodach tej pracy obarczonych spuszczaniem głowy oportunistycznemu. Jedynym sposobem jest przyspieszenie tempa wychowania i wyszkolenia naszej kadry partyjnej, administracyjnej i gospodarczej przez podniesienie ich wiedzy politycznej i ich hartu ideologicznego. Wychowanie polityczne i ideologiczne musi stać się najważniejszą boją w walce z dziełem całej partii i każdego jej członka”.

Pod wodzą Bolesława Bieruta partia w oparciu o zwycięstwo listopadowego III plenum nie czyniła nowo odkrytych krok naprzód w dziedzinie umocnienia swych szeregów, umocnienia władzy ludowej. Rachuby imperializmu amerykańskiego na rozsadzenie od wewnątrz spójności Polski Ludowej za pośrednictwem wszelkich wtyczek – agentów i szpiegowsko dywersyjnych całkowicie zawiodły. Zwiększona czujność mas partyjnych skutecznie paraliżowała i nieszkodliwiła przejawy wrogiej działalności.

Na posiedzeniu KC w maju 1950 roku Bolesław Bierut stwierdził:

„Doświadczenie wykazało, że zwiększenie czujności i aktywności wszystkich czynników – a przede wszystkim załóg robotniczych, praca

dzielić wykrycia wrogów i stałych przeciwników wyartykułowanych na dobroć i bezpieczeństwo ludu pracującego i naszego Państwa Ludowego

To samo dotyczy sieci szpiegowskich — długofalowej dywersji, która usiłuje zagnieździć się w różnych ogniwach naszego aparatu państwowego i gospodarczego”

Szerokie warstwy narodu zwierają się coraz silniej wokół słusznej politycznej linii partii: rośnie aktywność mas w walce z wrogiem klasowym, w walce o przełamanie trudności, które wraz z dalszym posiedzeniem partii wyłaniały się przed krajem na drodze budownictwa socjalistycznego.

Jedną z najpoważniejszych trudności — to brak kadry, brak odpowiedniej ilości wykwalifikowanych robotników i pracowników — niedostateczna jeszcze amejtność kierowników naszych instytucji wytykają w an a i awansowania uzdolnionych ludzi pochodzących z klasy robotniczej. Bolesław Bierut stale dba o to, aby wychowywać nowe kadry robotnicze i pracownicze, szerzej wciągać do produkcji i kierownictwa młodzież, szybciej torować drogę robotnikom i chłopom do wszystkich stanowisk w państwie ludowym.

„Sytuacja dojrzała również do tego — mówi Bolesław Bierut — żeby w zakresie wysuwania robotników na kierownicze stanowiska poczynić krok i przód. Dotychczas wysuwaliśmy robotników na stanowiska aż do dyrektorów przedsiębiorstw włącznie. Jezu! chodzi o wysuwanie na stanowiska wyższego szczebla, to mały i niewiele rzeczy wypadki pojedyncze. Tymczasem nie nega wątpliwości, że wielu robotników — pod warunkiem prawidłowego doboru i odpowiedniego szkolenia, z powodzeniem mogłoby zająć szeregi kierowniczych stanowisk w Zjednoczeniach, centralnych zarządkach i ministerstwach”

Aby zaspokoić rosnące potrzeby wrtu, administracji państwowej, w wszystkich dziedzin gospodarki narodowej, Komitet Centralny partii pod kierownictwem Bolesława Bieruta opracował szczegółowy plan szerokiego kształcenia nowych kadr — szybkiego awansowania — poprzez cokoształcanie i codzienną troskliwą pomoc — najbardziej słabych jednostek z ludu pracującego. „I czyni się — mówi Bolesław Bierut w zakończeniu swego wyprzedającego referatu na V plenum KC PZPR w maju 1950 roku — formować i wychowywać te kadry w toka pracy codziennej, wydobywać nowe talenty i nowe siły twórcze z krynicy ożywczey i niewyczerpanej — z głębi mas ludowych. Pamiętajmy, że

partia nasza i nasze państwo wzmocnią swe siły dzięki nierozerwalnej więzi z masami pracującymi”

Wraz z masami pracującymi na czele nasza partia pod wodzą Bolesława Bieruta arcybiskupa strychochrywne plany przebudowy kraju. Dawno wykonaliśmy zadania wyłożone w trzyletnim planie gospodarczym. Już w listopadzie 1949 r. Bolesław Bierut w przemówieniu na posiedzeniu Komitetu Centralnego ogłosił nam sukcesy i nową drogę przedtemi nowego wykonania Planu Trzyletniego. W wyniku tego silnie wzrosła produkcja przemysłowa, przekroczyła znacznie poziom przedwojenny, wzrósł udział przemysłu ciężkiego w produkcji przemysłowej stwarzając bazę dla dalszego szerokiego przemysłowania kraju. Zmieniła się ogólna struktura klasowa ludności, podosta się wydajność stopa życiowa oraz warunki życia, przekraczając poziom przedwojenny. Polska w sposób trwały weszła na drogę budownictwa socjalistycznego.

Udział te sukcesy możliwe były dzięki szerokiemu rozwojowi współzodziaływa pracy i wzrostowi wydajności dzięki stosowaniu w coraz większym zakresie zasady oszczędności w produkcji, racjonalizacji pracy, wydajności dzięki temu że pod niezłomnym kierownictwem partii z Bolesławem Bierutem na czele masy pracujące łapały opór wroga klasowego, przezwyciężały napływające trudności i zwyciężały. Łatwiejszą łazniową z ZSRR i krajami demokracji ludowej w okresie pokoju i niezakłócenia kraju przez zakusami imperializmu. Na gruncie osiągnięć Planu Trzyletniego mogła Polska Ludowa wytyczyć sobie jeszcze smielsze cele w Szestoletnim Planie budowy podstaw socjalizmu pod ręką szczęśliwego życia narodu.

Wykonanie tego planu podjęcie siły wytwórcze naszego państwa ludowego na niezwykle wysoki poziom i uczyni Polskę jednym z najbardziej uprzemysłowionych krajów Europy. Rozwój ten umocni naszą obronność i niezależność. Polska stanie się jeszcze silniejszym ogniwem w atomowego obozu pokoju. Wymaga to że strony mas pracujących dużych wysiłków w walce o zwiększenie wydajności pracy i obniżenie kosztów produkcji, wymaga to w pokonywaniu wszystkich trudności które towarzyszą tak burzliwym rozwojowi kraju.

Wcielając w życie nasz Plan 6-letni — mówił Bolesław Bierut w przemówieniu końcowym wygłoszonym na plenarnym posiedzeniu KC PZPR w lipcu 1950 r. — otwierając podwójny Polski Socjalistyczny — wykonujemy testament i arcybiskupstwa naszego państwa i pokolenia Polaków rewolucjonistów, Polaków łopowików o wolność i sprawiedli-

własę społeczną — zapał wszystkich synów i córek polskiego, którzy grali na stokach Cytadeli, na barykadach polskich miast, w zmaganiach z polskim faszyzmem, i w walkach z hitlerowskimi najeźdźcą, w starciach z faszystowskim podziemiem i imperia — styczną agenturą.”

Bolesław Bierut dba o to, aby z ogółu via rozwojem, ekonomicznie w parze również szybko rozwój stolicy kraju. Nigdy nie zapominał przywrócić czucia, które w momencie rzadu ludowego dała mieszkańcom Warszawy w 1945 r. Pod jego bezpośrednią pieczę opracowany został plan przebudowy stolicy, która przyobleka się w realne kształty potężnych budowli, ale i placów, ogrodów i fabryk. Budować należy nie tylko szybko i trwale, ale nowe gmachy i place socjalistycznej stolicy odznaczać się wami pięknem, opartym na naszych nadziejach narodowych. Z inicjatywą Bieruta nieraz zbierał się czołowi architekci kraju radząc nad tym, jak uszczegółowić te zadania. Bolesław Bierut pomaga im, prostując myślenie, pogady, wskazując drogę. I wy wzmagacie potężne budownictwo Warszawy, całe budownictwo Polskę Ludową.

Bolesław Bierut stale wyraża masom polskiej, jak ogniom i wszechstronną pomoc Polska otrzymuje od ZSRR, jaką niezwykłą, tak silną staje się cały światowy obóz pokoju i postępu, kierowany umiejętną dłońmi wielkiego wodza narodów świata, Stalina. „Przyjaźń, przykład, pomoc ZSRR — oto źródło naszych sukcesów” — powie Bolesław Bierut w r. 1949. I od tej chwili wypowiedź ta jest najpopularniejszym hasłem w Polsce Ludowej, hasłem zachęcającym robotników, inteligencję, pracowników, chłopów, młodzież do wytrwałego łudu dla dobra ojczyzny, do zwycięskiego pokonywania trudności — do brania przykładu i krzewienia przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego.

W grudniu 1949 roku postępowo i, dzkosc i rzeczywiście obchodziła się demondziesiątą rocznicę urodzin wielkiego Stalina. Z wszystkich zakątków świata płynęły do Moskwy dary, pozdrowienia i życzenia od milionów prostych ludzi, dla których imię Stalina stało się standardem wyzwolenia z pęt imperia, znu i wyzolenia lepszego jutra. We wspólnym porwie z narodami ZSRR, krajów demokracji ludowej i mas pracujących całego świata również lud pracujący Polski dał wyraz swemu głębokiemu przywiązaniu do ZSRR, do Stalina. Biuro Polityczne KC PZPR powzięło specjalną uchwałę w sprawie obchodu siedemdziesiątej rocznicy urodzin Stalina i powołało do życia ogólnokrajowy komitet obchodu, pod przewodnictwem Bolesława Bieruta.

W głębokim artykule o drodze zwycięskiej wiodącej nową epokę zamieszczonym w „Nowych Drogach” Bolesław Bierut zaznacza szerokie warstwy filozofii Polska z pomocą, jakiej wielki internationalista Stalin udzielił w okresie międzywojennym światowemu ruchowi rewolucyjnemu – w tej liczbie ruchowi wyzwolenicznemu w Polsce.

Bolesław Bierut pisze:

„Polska, ruch robotniczy, którego przewodziła Komunistyczna Partia Polski, a w czasie wojny – PPR, wiele zawdzięcza głębokim, intelektualnym radom i pomocy towarzysza Stalina. W procesie swego dojrzewania ideologicznego i organizacyjnego KPP kierując bohaterską walką polskiego proletariatu nie uniknęła poważnych krzysów w wyniku odchylenia w kierownictwie partijnym od linii politycznej Międzynarodówki Komunistycznej. Towarzysz Stalin brał kakrań udział w komisji polskiej powołanej przez egzekutywę MK dla rozwiązania powstałych problemów. Jego uwagi nosiły zwykle charakter zasadniczych rozważań teoretycznych, ale organizacyjnych, były one zastosowaniem nauk marksizmu leninizmu do konkretnych spraw, jakie wysuwało życie. Tego rodzaju pomoc miała wielkie znaczenie dla rozwoju partii w organizację bojową nowego typu, taką, jaką była WKP(b), w organizację ważną nie tylko do końca zasadom marksizmu leninizmu.”

W dalszym ciągu swego artykułu Bierut jeszcze raz omawia stosunek Stalina do Polski, stwierdzając, że jego zasługą zarówno w dziedzinie zewnętrza Polski, jak i zabezpieczenia jej rozwoju, siły i rozkwitu są wiekopomne:

Dziękuję Stalirowi Polski Ludowej odrodzona w nowych granicach, oparta u Odrę, Nysę i Bałtyk jest organizmem państwowym o zdrowej strukturze gospodarczej i wielkich możliwościach rozwojowych. Dzięki niemu i pod polską wyzwolił się z więzów kapitalizmu hamujących rozwój Polski – położono kres zależności od imperiaizmu, co było stałą groźbą dla jej niepodległości. Teraz suwerenność Polski jest zabezpieczona.

„Dlatego towarzysz Stalin otaczany jest – stwierdza Bierut – tak głęboką czcią i miłością w Polsce przez wszystkich ludzi pracy i przez wszystkich niekłamliwych patriotów.”

Znającą straszliwy antyrosyjskie związanie z okresem ucisku carskiego i podsyconą po Rewolucji Październikowej przez obszarników i burżuazję, a w szczególności przez pilsudczyznę i jej złodnickie rządy faszystowskie. Dzisiaj socjalistyczna kultura narodów radzieckich, a przede

wszystkim narodu rosyjskiego, jest bodźcem do rozwoju socjalistycznej kultury polskiej, opartej na najlepszych tradycjach narodu polskiego

Dzięki tak głębokiemu przełomowi i dokonywającym się przeobrażeniom politycznym, gospodarczym i kulturalnym zostało zapoczątkowane przekształcenie się narodu polskiego z narodu szlachecko-burżazyjnego w naród socjalistyczny, o ileż bardziej zwarte i żłupnierzejsze niż poprzednio. O ileż bardziej prężny i twórczy dzięki likwidowaniu sprzeczności klasowych – naród tworzący Rzeczpospolitą bardziej powszechną i bardziej wspaniałą niż kiedykolwiek w swojej dziejach”

Las ruszowań, który pokrył ziemię polską wszerz i wzdłuż, był zewnętrznym objawem zasadniczych przeobrażeń zachodzących w życiu gospodarczo-społecznym Polski – przeobrażeń wykonywanych potężną wolą narodu polskiego pod wodzą partii z Bolesławem Berutem na czele – przy stałej, wydatnej pomocy ZSRR i Stalina.

stwo budownictwa socjalistycznego – szerokie masy pracujące są pełnoprawnym gospodarzem kraju i jego bogactw.

Kalkulanta – polepszenie – czyli warunki bytu mas pracujących – a ich stosunek do pracy stał się świadomy socjalistyczny. Poważający wzrost współwzrostu świadczy o tym, że praca jest coraz bardziej sprawą honoru każdego pracownika. Wprawdzie istniała u nas jeszcze przeciwieństwa klasowe – stwierdza Bolesław Bierut – ale jest faktem niezaprzeczalnym, że posługujemy się już znacząco pośrodkami przekształcania się w naród socjalistyczny. Dlatego obywateli od polski mówią słowami toważyza Stalina: jest o wiele bardziej ogólnonarodowy niż był kiedykolwiek naród polski w okresie burżuazyjnym!”

11 IV 1951 r. W Warszawie odbywa się kolejne posiedzenie plenarne Komitetu Centralnego PZPR. Na porządku dziennym zagadnienie niezwykle wagi – sprawa walki narodu polskiego o pokój. Plan Szescioletni.

Europejskie wojenne wzmożonym tempie rozszerzają swe zainteresowania. W Katedrach amerykańskich podjęto decyzję o wznowieniu w barbarzyński sposób zępcą się nad Amerykami. Krajem i coraz szerzej stosując zbrodnicze środki masowej zagłady. W Europie przy pomocy hitlerowskich generałów amerykański uzurpatorzy Turcję i zagrożeni tymi narodami zagazetować głosi Polki, zagrożeni rozszerzenia pokopowienia budownictwa.

Pierwszym Komitetu Centralnego z ogromnym nagłosem słucha przemówienia przewodniczącego.

Bolesław Bierut kreśli drogę jaką przebył naród polski pod kierownictwem władzy ludowej, bohaterstwa walki o ziemię nowego ustroju, drogę kształtowania się w narodzie rozwoju budownictwa socjalistycznego, nowych cech w narodzie i stopniowego przekształcania się narodu polskiego w naród socjalistyczny. Naród polski szczyt się swymi postępowymi i adwocackimi dążeniami zmagając o wolność i niezależność, potężnymi osiągnięciami w budowie nowego życia. Naród nie da sobie wydrzeć swych zdobyczy, nie ulegnie pęchom i wotum inperializmu amerykańskiego, wroga nieznajomości narodów. Bardziej sporny i zwarty niż kiedykolwiek przeciwstawiając się socjalistycznym podległościom wojennym, ogólnonarodowy front walki o pokój i Plan Szescioletni.

„I naciągac — mow Bolesław Bierut — narodowy front walki o pokój i realizację Planu Szescioletniego naskręcał: wzmocniony siły naroda zapewnił nam najwysłajwsze warunki rozkwitu w oparciu o przebogata, wielowiekową i chlubną jego spuściznę i poprzez nieustanne wzbogacanie naszej skarbiny na wolności, naszego wkładu do ogólnoludzkiego działa pokoi i postępu. Chodzi nam nie o «święty spokój», nie o zgodę klasową, nie o tuszowanie przeciwieństw i walki klasowej, nie o zwalnianie tempa budowy społeczeństwa bezklasowego, lecz chodzi o to, że walczyliśmy o pokój, walczyliśmy przeciwko rozpętaniu imperialistycznej wojny agresywnej, tworzyliśmy front narodowy jako dzwignię realizacji Planu Szescioletniego, który jest dla naszego narodu podstawą walki o zabezpieczenie naszej niepodległości i pokojowego rozwoju”.

Hasło ogólnonarodowego frontu walki o pokój i Plan Szescioletni wysunęte przez Bolesława Bierut z entuzjazmem powtarzało przez naród polski i stało się potężnym orężem Polski Ludowej w rozwijającej się walce. Ogólnonarodowy front — to niewzruszona podstawa naszych dalszych sukcesów w walce o pokój i wypełnianie planów produkcyjnych, dalszego cementowania wrogów narodu i wypierania elementów kapitalistycznych z naszej gospodarki, umocnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Jeszcze większe były osiągnięcia budownictwa socjalistycznego w naszym tyrolu dolkiwiej; odczuwałkaj, nadążanie wsi za tempem tego rozwoju.

W latach władzy ludowej zyskała wieś bardzo wiele. Chłopi małorolni i średniorolni otrzymali ziemię i korzystają z wszelkiej pomocy państwa, które zagwarantowało im stałe, opłacane ceny na produkty rolne, pomoc sąsiedzką, tańsze tawozy szlucznie, korzystanie z naszych rolniczych Państwowych Osirodków Maszynowych. Wzrósł dobrobyt i kultura wsi polskiej. Bezpowrotnie przestała trapić chłopów pracujących zmoira nędzy, głód i i przeludnienie. Setki tysięcy młodzieży chłopskiej znajduje zajęcie w nowowbudowanych zakładach pracy, kształci się w szkołach i uczelniach.

Ale rozrastające się miasta i osiedla fabryczne wymagają zwiększonej ilości produktów żywnościowych, a przemysł — surowców rolniczych. Wieś nie dostarcza tego wszystkiego w dostatecznej ilości. Nie dostarcza przede wszystkim dlatego, że indywidualna gospodarka chłopska nie jest w stanie na swych rozdrobnionych skławkach

znaczące wzmożenie wydatności rolnictwa. Nie dostarcza często i dlatego, ponieważ kuliacy — spekulanty — posiadający na węgach zboża i przodki próbują wyłamywać się z obowiązku oddzielenia państwu swych nadwyżek — pragną zedrzeć z ludności niekiedy wyższe ceny niżeli te, które ustaliło państwo, usiłują szkodzić władzy ludowej. Ostatnia w Polsce Ludowej warstwa wyzyskiwaczy zaciekle broni swych pozycji i usiłuje atakować podstawę władzy ludowej, sejsz robotniczo-chłopski.

Kierownictwo partii i rząd ludowy coraz więcej uwagi poświęcają sprawom związanym z trudnością w zaopatrzeniu i masą, jakie na tle wzrostu gospodarczego ujawniły się w ostatnim okresie, sprawie dalszego rozwoju wsi polskiej. Ustawy o obowiązkowym skupie zboża, ziemniaków i żywności pomogły przełamać sabotaż elementów kulackich i stworzyły nowe warunki niezbędne dla dalszego rozwoju rolnictwa dla ograniczenia kulaka.

Bolesław Bierut zna doskonale sprawy wiejskie z życia entyją. W ciągu dziesięcioleci swej pracy dla dobra ludzi gorliwie buduje i umacnia sejsz robotniczo-chłopski. W latach Polskiej wojny w zbrodni — przeciwko samowolnym ciemnocyтелям ludu. W latach okupacji — przeciw nieloni hitlerowskiej. W latach władzy ludowej — przeciwko imperialistom i ich agentom, w obronie pokoju, niepodległości i budownictwa socjalistycznego. Sejsz robotniczo-chłopski, to przecież podstawa władzy ludowej, najszersza podstawa frontu ogólnonarodowego.

Od pierwszej chwili powstania władzy ludowej Bolesław Bierut otacza nieustanną troską rozwój wsi pracującej, zdając sobie sprawę z ogromu zadania, pozostawionego przez przedwiesiarowe rządy. Ciemnogrodni w całej Polsce zwracają na wsi. Różne są każdy faktom świadczący o postępie — surowo tępi każdy przejaw niesprawiedliwości wyzyskanej chłopu przez tępy biurokryzizm. Wnikliwie bada skargi i własnoręcznie pisze na listach, które trafiają do nacze nych władz państwowych i państwowych, wskazówek jak naprawić krzywdę, jak zapewnić żelzną prawnorządność w państwie ludowym. Z jego to inicjatywy zostaje powzięta uchwała o rozpatrywaniu skarg — zazaka i iur o zliwieniu każdemu obywatelowi dostępu do wszystkich władz państwowych i partyjnych, do wszystkich instytucji. Jego postępowanie stale i niezmiennie cechuje głęboka troska o wszystkich ludzi, pracy o każdego robotnika, pracownika, chłopu.

Jak dalej zaręczał: „sposób rolny niezaobłopski”. Jak wynika na wyczu, poziom rolnictwa, a w niego się ono stać obfitym źródłem wszelkich produktów i surowców potrzebnych masom — rozwijającemu się przemysłowi socjalistycznemu dla wspólnego dobra robotników i chłopów — dla dobra całego narodu polskiego?”

Bolesław Bierut niejednokrotnie inicjował oceny i wyroki uchwały rząd ludowego i w przemówieniach do chłopów często wyjaśniał jego politykę.

Przemysł w rękach kapitałistów krajowych i zagranicznych — mówił na ogólnopolskich dożynkach w Poznaniu we wrześniu 1951 r. — pogłębiał nędzę mas chłopskich, przemysł w rękach państwa ludowego, przemysł socjalistyczny stał się źródłem stałego i rosnącego dobrobytu nie tylko klasy robotniczej i inteligencji pracującej, lecz również wszystkich chłopów pracujących całego narodu. Toteż dalsze szybkie przemysłowienie naszego kraju, które umacnia nasze bezpieczeństwo i naszą niepodległość — jest w interesie całego narodu!”

Na polach naszych pracuje już 25 tysięcy traktorów. Ale wykarczowanie w pełni traktorów i maszyn rolniczych — stosowanie w szerszym zakresie nowoczesnych metod uprawy — jest uciążliwe i dostępne dopiero na większych obszarach rolnych. W zespołowych formach gospodarki wsi chłopci pracujący mają obecnie możność wykorzystania wyższych w wielkiego gospodarstwa nad małymi. „Państwo ludowe wysoko ceni i szanuje trud każdego rolnika, znowu to pracującego indywidualnie, jak zespołowo — mówił na dożynkach poznańskich Bolesław Bierut — ale oczywiście dopiero rozwój spółdzielczości produkcyjnej stwarza warunki dla pełnej i wydajnej pomocy państwa w dziedzinie mechanizacji rolnictwa i nowoczesnienia metod uprawy”.

Szybkie przemysłowienie naszego kraju i wzrost klasy robotniczej, wzrost i dnościniejskiej, wymaga wysokiej wydajności pracy rolnictwa. Może to być osiągnięte — pociąga Bierut chłopów — przez lepsze wykorzystanie ziemi i bardziej racjonalną uprawę, przez stosowanie nowoczesnej wiedzy rolniczej, przede wszystkim zaś przez nowoczesnienie gospodarki w rolnictwie, przez szerszy rozwój społecznej produkcji.

Osiągnięta przez około 1000 indywidualnych gospodarstw indywidualnych posiadających już o wiele lepsze wyniki gospodarcze aniżeli gospodarstwa indywidualne, będą coraz silnie promieniowały na wsi pracującej

ska naszego chłopstwa i robotników i szerokość tego zespołowego go-
spodarstwa wznosi ją na taką wysokość kulturalną.

Rozwoj społecznie-zwrot produkcyjny — to podążanie z najważniejszych
zadań naszego budownictwa socjalistycznego. Bolesław Bierut, wielki
uczeń Stalina, pisze:

„Nie postrzegamy przez wytworzenie ludności, która się wyłania w na-
szym budownictwie państwowym, jeżeli nie przyswoimy sobie głęboko
wytuczonych nauk towarzysza Stalina o konieczności ścisłego
spójnego naszego gospodarstwa rolnej z przemysłem socjalistycznym, o
konieczności likwidacji również na wsi wyzysku. Jedyną drogą do tego
celu jest rozwój społecznie-zwrotu produkcyjnego.

Rozwoj społecznie-zwrotu produkcyjnego i utworzenie przez niego rol-
nictwa wyroga ze swej strony, coraz bardziej wymagające pomocy
z przemysłu socjalistycznego. Nowoczesne maszyny i narzędzia
nie sprzęt siewny — ołtarz polrzebie walczyć o nasz kraj. A w wszystko
to mieć produkować, konieczna jest przede wszystkim rozbudowa
przemysłu ciężkiego, który dostarcza będzie niezbędnych urządzeń dla
innych gałęzi wytwórczości, dla rozszerzenia produkcji maszyn rolni-
czych, samochodów, traktorów, wyrobów włókienniczych itd. Bolesław
Bierut stale podkreśla kłuczowe znaczenie rozwoju przemysłu ciężkie-
go dla budowania kraju — dla spotęgowania sił wytwórczych w mie-
ście i na wsi, dla opanowania obrotowości naszej ekonomicznej, dla wzrostu
demokratyzacji kraju. Nie wolno jest być tu po prostu zadowolonym, tem-
pa budowy gmachów Państwa Socjalistycznej — pisał Bierut — „chłopi
nie oparliśmy go na niezłomnej oparcie wysokiej kultury i za pomocą
wznowy techniki w dziedzinie gospodarczej, póki nie zabezpieczymy
go niepokonywanym porażeniem socjalistycznej świadomości, która wy-
dłuska metalne porażenie — tego narodu”.

Dwa lata Planu Szóstego nie mogą poza nami. Masy pracujące dają ob-
fite towary swego oddania dla sprawy budownictwa socjalistycznego,
dla umocnienia siły państwowego państwa. W tym czasie przesyłał petycje
i listy do Bolesława Bieruta, szczytując się robotniczymi
chłopskimi pracownikami i prawnymi umysłami, szczytując się intelektualnymi
i mierzwiącymi, coraz leźszymi warunkami w gospodarstwie, wzrastającą
wydatnością pracy, bardziej szczegółowym wydatkowaniem sił i sił, pa-
lącą i nieustającą pracowności, większą ilością lepszą jakości
produkcji.

Ogłoszono w nim proklamację przywódców państwa w r. 1950 — 408
przebiegającą do roku poprzedniego w r. 1951 — 24 proc. Zdarzenia
dwóch poprzednich lat zostały wykonane z dużą nadwyżką. I tak z po-
stępują nadwyżką wykonany będzie stan następujących lat: 1952 — 52
setniecia ogółem mogł być zakończony o danej lub w której miejscu
przebiegającej. Jak widać, wzmiankowany Polsk. Ludowe i całego
obozu pokopi, jak i w tym ostrzeżeniem będzie to dla imperalistycz-
nych wzięcia w wojnach, jak przyspieszy rozwój dobrobytu, kula-
ry, oświaty.

[illegible][illegible][illegible]

Skierowanie tego rodzaju polityki musi być w naszym przypadku powiązane z zainicjowaniem i przebiegiem niekierowanego i nieplanowanego rozwoju związane z sytuacją i z koniecznością natychmiastowego zrealizowania naszej gospodarki narodowej.

Bieżący w Białymostku w związku z rosnącym w nim z przyczyn gospodarczych potrzebą kulturalno-oświatową i nauki. Od pewnego czasu powstała władza ludowa postanowiła dać owoce swojej polityki kulturalnej. Wskazywać i podnieść do poziomu kulturalnej kłosa by z tego wywar ogarnęła jak najwięcej ludności. Dziś może już Polska Ludowa rozwina znaczące znaczenie to w tym celu szerzej zapoznawac nas ludowe z piekny i do robienia narodzi polskiego w dziedzinie sztuki, literatury, muzyki i nauki. Dlatego Polska tworzy w kulturalnym, artystycznym, muzycznym dziedzinie operowania coraz powszechniej na polsku w swym społeczeństwie marksizmu-leninizmu.

Odstaniamy w styczniu 1950 — w Warszawie ponure i wielkie poety narodu Adama Mickiewicza, ponure i zburzone przez barbarzyńców Litewskich i odbudowane wysiłkiem władzy ludowej — Bolesław Bierut mówi: „Chciałoby się powiedzieć Wieszczowi: książki twoje wędrują pod strzechy. Ziszczy się twoje prorocze słowa: „Ziszczy się dzieki obywateli, pracy, której w dziedzinie kulturalnej dokonuje władza ludowa, dokonuje osobiste Bolesław Bierut. W codziennej działalności usilnie pomaga wypełniać zadania, które sam nakreślił w swym przemówieniu z okazji otwarcia biblioteki w Łubycy im. Świerczewskiego w r. 1950: zadania polegające na tym, aby jak najszersze masy pracujące w Polsce „stały się świadomymi współtwórcami nowego życia, życia, którego hasłem jest dziś upowszechnienie kultury, dźwignięcie jej na wyższy poziom, udostępnienie jej wszystkim ludziom pracy”.

Troska o należyte wychowanie młodego pokolenia — to naczelny obowiązek państwa ludowego. Bolesław Bierut swym gorącym sercem i świadomym umysłem stale pobudza nauczycieli i wychowawców do zalecenia na odpowiednich drogach krzewienia wiedzy i miłości ojczyzny wśród młodego pokolenia, wychowania go w ducha ofiarnej pracy dla narodu.

„Waszym powołaniem — wzywał nauczycieli Bolesław Bierut na ich zjeździe w marcu 1951 r. — jest walka o pokój i Plan Szewcowa, kształtując duszę młodzieży — korzystając z potężnego ożka nauki i wiedzy. Pod sztandarem nauki i wiedzy, postępu i socjalizmu, wychowanie, umacnianie milionów szeregi polskiej młodzieży. Twórzcie wraz z młodzieżą potężne zastępy bojowników pokoju i zarazem bojowników rewolucji kulturalnej, którzy przodują w narodzie i kształtują naszą wspaniałą i przebogatą kulturę socjalistyczną przepojoną najszlachetniejszymi pierwiastkami naszej wielkiej spuścizny kulturalnej, a wyrastającą na bazie nowej, socjalistycznej ekonomiki.”

Młodzież — to dumna i przyszłość naroda. Nie szczędzi ona wysiłku dla rozkwitu ojczyzny — obrony jej niezależności przed zakusami imperialistycznych sił wrogich. Głęboką antyką starzy słowiańskiego państwa ludowego, swego wychowawcę i przywódcę — Bolesława Bieruta. Ze swej strony korzysta on z każdej sposobności, aby wyrazić młodzieży swe serdeczne uczucia i drogę mas ludowych z jej osiągnięć w pokojowym budowie i wyszkoleniu bojowników. „Jesteśmy państwem pokojowym” — mówi Bierut do absolwentów Oficerskiej Szkoły Piechoty. — Na

Bolesław Bierut w Belwederze przy pracy

locie pozornej tylko niepodległości pod rządami sanacyjno-faszystowskimi, była bita straszliwie i przeznaczona faktycznie na zagładę w okresie barbarzyńskiej okupacji hitlerowskiej. Ale polska klasa robotnicza, zdobywszy władzę i umacniając nasze państwo demokracji ludowej — powiedziała twardo i ostatecznie: nie chcemy być więcej bici!..”

Pod doświadczonym kierownictwem partii, władzy ludowej, Bolesława Bieruta — naród polski, złączony przymierzem z ZSRR, w pełni wykorzystał lata odzyskanej niepodległości dla swego wzrostu i wszechstronnego rozwoju.

„Przez siedem lat szliśmy wiernie drogą wyznaczoną przez historyczny Manifest Lipcowy.

W ciągu tych siedmiu lat zmieniał się twórczo naród polski. Ze społeczeństwa, w którym panowali obszarnicy i kapitaliści, z którego wysysały krew i wszystkie siły żywotne niezliczone pijawki kapitału międzynarodowego, w którym chłop nie miał ziemi, robotnik nie miał pracy, a inteligent pracujący nie znajdował możliwości wykorzystania swych kwalifikacji, w którym niszczały siły i talenty twórcze naszego narodu, w którym ramami życia społecznego była przemoc, a nakazem pałka policyjna i faszyzm, ze społeczeństwa zepchniętego w przepaść klęski wrześnieowej — naród polski wydzwignął się, wyrósł i zmienił, pomnażając nieporównanie swe siły i zabezpieczając na j pomyślniejsze warunki dalszego rozwoju.

Jesteśmy dziś społeczeństwem, w którym każdy dzień życia stanowi przybytek sił materialnych i twórczych. Jesteśmy narodem wolnym, który podlega tylko sam sobie i własnym, stanowionym przez siebie prawom i dążeniom”.

Oto nakreślony przez Bolesława Bieruta jeszcze w lipcu 1951 r. zwały bilans epokowych przemian, które zaszły w Polsce w latach władzy ludowej.

Nowa Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, której projekt został poddany pod rozwagę całego narodu, utrwala te przemiany, chroni je przed wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi, broni zdobyczy ludu pracującego i zabezpiecza jego władzę, wolność i prawa, osiągnięte w wyniku długich dziesięcioleci zmagani. Są to prawa do pracy, do nauki, do wypoczynku, prawa do korzystania ze zdobyczy kulturalnych, do ochrony zdrowia i pomocy w razie choroby lub niezdolności do pracy. Nowa Konstytucja ustala jednocześnie obowiązki obywateli, jak przestrzeganie ustaw, umacnianie i strzeżenie własności społecznej, za-

chowanie czujności wobec wrogów, strzeżenie tajemnicy państwowej, przestrzeganie dyscypliny pracy. Praca jest prawem, obowiązkiem i sprawą honoru każdego obywatela — mówi Konstytucja.

Naród niezłomnie stoi na straży swej władzy, swej wolnej ojczyzny, budującej podstawy socjalizmu. Konstytucja głosi: obrona ojczyzny jest najświętszym obowiązkiem każdego obywatela, a służba wojskowa zaszczytnym, patriotycznym obowiązkiem.

Nowa Konstytucja — to wielka karta zdobyczy ludu pracującego, który zwyciężył w walce o wyzwolenie narodowe i społeczne, w walce o władzę i socjalizm.

Nowa Konstytucja — to oręż narodu w dalszej walce o ograniczanie, wypieranie i likwidowanie klas społecznych żyjących z wyzysku robotników i chłopów. Otacza ona opieką indywidualne gospodarstwa rolne chłopów pracujących i udziela im pomocy w celu ochrony przed wyzyskiem kulackim, w celu zwiększenia produkcji i podwyższenia poziomu rolniczo-technicznego oraz podniesienia ich dobrobytu. Nowa Konstytucja — pisze Bolesław Bierut — „jest doniosłym aktem historycznym, który jeszcze bardziej wzmoże i rozwinię twórczą aktywność mas oraz stanie się sztandarem i orężem w dalszej ich walce o pokój i Plan Sześcioletni, w walce o zwycięstwo socjalizmu”.

* *
+

Wiele miesięcy pracowała pod przewodnictwem Bolesława Bieruta komisja konstytucyjna Sejmu Ustawodawczego nad projektem nowej Konstytucji. W pracach tych brali udział najwybitniejsi działacze partii, ruchu zawodowego, organizacji społecznych. Bolesław Bierut daje cenne wskazówki i propozycje, jak jaśniej, wyraźniej i dobitniej ująć wielką treść w zwięzłe punkty zasadniczej ustawy państwa ludowego.

Nowa Konstytucja ma być poprzedzona wstępem. W niewielu zdaniach należy zawrzeć doświadczenie stuleci, pokazać historyczną drogę walk i zwycięstw narodu polskiego, jego ostateczne zwycięstwo.

...Późna pora. Na wielu budowlach Warszawy, w niezliczonych fabrykach kraju pracuje nocna zmiana setek tysięcy prostych ludzi, tworzących swymi rękoma szczęście Narodu. Nie spoczął jeszcze po pracy gospodarz kraju, budowniczy Polski Ludowej, budowniczy jej dumnej stolicy.

Oświetlone są okna Belwederu. Tutaj pracuje Bolesław Bierut. Tutaj często w otoczeniu Biura Politycznego KC PZPR — Jakuba Bermana, Hilarego Chelchowskiego, Józefa Cyrankiewicza, Franciszka Józwiaka, Stefana Matuszewskiego, Franciszka Mazura, Hilarego Minca, Zenona Nowaka, Edwarda Ochaba, Stanisława Radkiewicza, Adama Rapackiego, Konstantego Rokossowskiego, Romana Zambrowskiego, Aleksandra Zawadzkiego — serdecznie podejmuje przodowników pracy z fabryk i wsi, czołowych przedstawicieli nauki i kultury, nauczycieli, młodzież, kobiety pracujące, dzieci szkolne. Tutaj odbywają się ważne posiedzenia państwowe. Ale dzisiaj minęły już codzienne zajęcia. Bolesław Bierut pochylił się nad biurkiem. Na papierze wylaniają się pisane drobnym, wyraźnym pismem zdania wstępu do nowej Konstytucji, zdania nabrzmiałe doświadczeniem wielu pokoleń ofiarnych bojowników o wolność narodu, doświadczeniem jego własnego życia.

....Polski lud pracujący pod przewodem bohaterskiej klasy robotniczej, opierając się na sojuszu robotniczo-rolniczym, walczył dziesiątki lat o wyzwolenie z niewoli narodowej narzuconej przez pruskich, austriackich i rosyjskich zaborców-kolonizatorów, tak samo jak walczył o zniesienie wyzysku polskich kapitalistów i obszarników.

W okresie okupacji Naród Polski toczył nieustępliwą, bohaterską walkę z krwawym najazdem hitlerowskim. Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszyzmem wyzwoliło ziemie polskie, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobycie władzy i stworzyło warunki narodowego odrodzenia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach. Na wieczne czasy powróciły do Polski Ziemie Odzyskane.

Wcielając w życie wiekopomne wskazania Manifestu z dnia 22 lipca 1944 r. i rozwijając jego zasady programowe, władza ludowa — dzięki ofiarnym i twórczym wysiłkom polskiego ludu pracującego w walce z zaciętym oporem rozbitków starego ustroju obszarniczo-kapitalistycznego — dokonała wielkich przeobrażeń społecznych. W wyniku rewolucyjnych walk i przemian obalona została władza kapitalistów i obszarników, utrwaliło się państwo demokracji ludowej, kształtuje się i umacnia nowy ustrój społeczny, odpowiadający interesom i dążeniom najszerszych mas ludowych..."

Mijają godziny. Szary świt powoli oświetla Belweder, Warszawę, Polskę całą od Bałtyku do Tatr. Nastaje nowy dzień pokojowego wysiłku narodu w imię szczęśliwego jutra, nowy dzień pracy Bolesława Bie-

ruta — pierwszego budowniczego Polski wolnej, niezależnej, socjalistycznej.